

di receptionem
professionis ser-
vata in reliquis
bulla Sixti V.

admittendi ad professionem, cuilibet prae-
posito vel rectori inferiori eiusdem Con-
gregationis demandare, servata in reliquis
forma constitutionis eiusdem Sixti prae-
decessoris desuper editae.

Clausulas bul-
lae praeservati-
vas apponit.

§ 8. Praesentes quoque litteras nullo
umquam tempore de subreptionis vel
obreptionis seu nullitatis vitio, aut inten-
tionis nostrae vel quocumque alio defe-
ctu notari, impuguari seu quomodolibet
infringi, vel in ius aut controversiam vo-
cari, aut etiam adversus eas quodcumque
iuris, gratiae vel facti remedium impe-
trari, seu etiam motu proprio concedi
posse. Neque sub quibusvis similibus vel
dissimilibus gratiarum revocationibus, li-
mitationibus, suspensionibus, derogatio-
nibus aut aliis contrariis dispositionibus
pro tempore emanatis comprahendi; sed
semper et omni tempore ac omnino ab
illis excipi, et quoties emanabunt, toties
in pristinum et validissimum statum suum
restitutas, repositas et plenarie reintegra-
tas, ac de novo etiam sub quacumque po-
steriori data per generalem et alios prae-
positos praefatos pro tempore eligenda,
concessas, illasque perpetuo validas et
efficaces esse et censi, plenamque ro-
boris firmitatem obtinere. Neque Congre-
gationem ac praepositum generalem et
alios superiores ac personas illius super
eisdem praemissis illorumque possessione,
usu et commodo pacificis per loco-
rum Ordinarios aut quoscumque alios
quomodolibet molestari, perturbari seu
inquiari vel impediri posse.

Clausula sub-
lata, etc.

§ 9. Sicque et non aliter per quoscum-
que iudices, ordinarios et delegatos, ac
etiam causarum palatii apostolici audito-
res et S. R. E. cardinales, etiam de la-
tere legatos, vice-legatos et alios ecclesia-
sticos ac saeculares, sublata eis et eorum
cuilibet quavis aliter iudicandi et inter-
pretandi facultate et auctoritate, iudicari
et definiri debere; necnon quicquid se-

cus super his a quoquam, quavis aucto-
ritate, scienter vel ignoranter, contigerit
attentari, irritum et inane decernimus.

Clausulas
derogatorias at-
que sanctionem
poenalem adii-
cit.

§ 10. Non obstantibus praemissis, ac
dicti praedecessoris super admittendis re-
ligiosis edita; et quibusvis aliis apostoli-
cis necnon in provincialibus et synodali-
bus conciliis editis, specialibus vel gene-
ralibus, constitutionibus et ordinationibus;
ac etiam iuramento, confirmatione apo-
stolica vel quavis firmitate alia roboratis,
statutis et consuetudinibus, legibus, re-
formationibus; privilegiis quoque, indul-
tis et litteris apostolicis quibusvis supe-
rioribus et personis, sub quibuscumque
tenoribus et formis, ac cum quibusvis,
etiam derogatoriis, aliisque efficacioribus
et insolitis clausulis, ac irritantibus et
aliis decretis, in genere vel in specie,
etiam motu simili et alias in contrarium
quomodolibet, etiam pluries et iteratis
vicibus, concessis, approbatis et innova-
tis. Quibus omnibus, etiamsi de illis eo-
rumque totis tenoribus specialis, speci-
fica, individua et expressa, ac de verbo
ad verbum, non autem per clausulas ge-
nerales idem importantes, mentio aut
quaevis alia expressio habenda, aut aliqua
alia exquisita forma ad hoc servanda fo-
ret, illis alias in suo robore permansu-
ris, hac vice dumtaxat, specialiter et ex-
presse derogamus, caeterisque contrariis
quibuscumque.

Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam, etc.

Datum Romae apud Sanctum Marcum,
anno Incarnationis Dominicae millesimo
quingentesimo nonagesimo tertio, sexto
kalendas maii, pontificatus nostri anno
secundo.

Dat. die 26 aprilis 1593, pontif. an. II.

LXI.

*Confirmatio concordiae in itae inter ec-
clesiasticos provinciae Cathaloniae et
Philippum II Hispaniae regem super
solutione primae decimae a Romanis
Pontificibus eidem regi concessae.*

Clemens Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Exordium.

Pro nostro munere in his partes no-
stras libenter interponimus, quae ad con-
cordiam et pacem inter catholicos reges
et ecclesiasticas personas super exactionibus
apostolica auctoritate faciendis, per-
tinere dignoscuntur.

Capitula eccle-
siarum Cathalo-
niae primas de-
cimae non sine
gravi incommo-
do exequi posse
eo modo expo-
nunt, quo fue-
runt concessae.

§ 1. Nuper siquidem charissimus in
Christo filius noster Philippus, Hispania-
rum rex catholicus, ac dilecti filii sin-
gula Tarraconensis, Gerundensis, Barchi-
nonensis, Urgellensis, Illerdensis, Elen-
sis, Vicensis, Dertusensis ecclesiarum
Capitula nobis exponi fecerunt quod praedicta
Capitula, quae cum nominatis in
infrascripta concordia universum clerum
principatus Cathaloniae repraesentant,
animadvertentes gratiam primae decimae
cuiusque parochialis ecclesiae in omni-
bus Hispaniarum regnis et insulis illis
adiacentibus dudum per felicitis recorda-
tionis Pium Papam V, praedecessorem
nostrum, ad quinquennium, et postea plu-
ries a felicitis recordationis Gregorio XIII,
ac deinde Sixto V, et novissime a similis
memoriae Gregorio XIV, praedecessore
nostro, per suas in forma brevis litteras,
sub datum videlicet xxiii ianuarii MDXCI,
rationabilibus de causis, ad aliud quin-
quennium prorogata, prout in singulis
praedecessorum eorundem desuper in
forma brevis expeditis litteris continetur;
si eisdem modo et forma, quibus con-
cessa est, executioni demandaretur, id

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

non sine eiusdem cleri incommodo exe-
qui posset; cupientesque praemissis ea,
qua potest, ratione occurrere, quo facilius
ad illa, quae tenentur, ab ipsis adim-
pleri valeant, ipsaeque personae ecclesia-
sticae onus, illis eam ob causam incum-
bens, supportare possint, ad infrascriptam
concordiam, quae in instrumento
desuper confecto, cuius tenorem prae-
sentibus inseri et inferius adscribi et an-
notari fecimus, latius continetur, insimul
devenerunt, nobisque humiliter supplicari
fecerunt ut concordiam huiusmodi ap-
probare et confirmare, auctoritatisque no-
strae robore communitate de benignitate
apostolica dignaremur.

Quare in itam
inter se concor-
diam confirmari
petunt.

§ 2. Nos, qui honestis fidelium votis
libenter annuimus, eaque favoribus pro-
sequimur opportunis, eundem Philippum
regem et singulares personas huiusmodi
a quibusvis excommunicationis, suspen-
sionis et interdicti aliisque ecclesiasticis
sententiis, censuris et poenis, a iure vel
ab homine, quavis occasione vel causa
latis, si quibus quomodolibet innodatae
existunt, ad effectum praesentium dum-
taxat consequendum, harum serie absol-
ventes et absolutas fore censentes; nec-
non concordiae et instrumenti praefato-
rum veriores tenores praesentibus pro
expressis habentes, huiusmodi supplica-
tionibus inclinati, concordiam huiusmodi
et desuper confectum instrumentum, et
prout illa concernunt, omnia et singula
quae in dicto instrumento, inferius adscri-
pto, continentur, et inde sequuta quae-
cumque, etiamsi ad exactionem pecunia-
rum in eadem concordia contentarum,
etiam ante huiusmodi nostram confirma-
tionem, in totum vel in partem sit pro-
cessum, apostolica auctoritate, tenore
praesentium, approbamus et confirma-
mus, illisque perpetuae et inviolabilis fir-
mitatis robur adiicimus, supplentes omnes
et singulos tam iuris quam facti defectus,

Eam ratam
habet Clemens.

si qui forsā intervenerint in eisdem; ea-
que ac tam quoad personas, quae in dicta
concordia intervenerunt et illi consen-
serunt, quam quoad alias personas,
quae nullo modo praedictis concordiae
et distributioni interfuerunt nec illis con-
senserunt, etiamsi sanctae Romanae Ec-
clesiae cardinales fuerint, ecclesiae et alia
beneficia possidentes, valida efficacia esse,
et per omnes inviolabiliter observari de-
bere; ipsosque ad illarum omnium obser-
vationem et solutionem, omnibus viis ac
iuris et facti remediis cogi et compelli
posse et debere, absolventes etiam, si opus
sit, tam ipsum Philippum regem quam
quoscumque eius ministros, necnon qua-
scumque ecclesiasticas, tam saecula-
res quam regulares, personas a quibus-
vis censuris et poenis, si quas pro-
pter praemissa quomodolibet incurrerint,
etiamsi in irregularitatem aliquam inci-
derint, ac missas et alia divina officia in-
terim, non tamen in contemptum clavium,
celebraverint, dispensamus; nec propterea
fructus ecclesiarum et beneficiorum ob-
latorum suos non fecisse dici aut cen-
seri posse declaramus, ac ab eis omnem
inhabilitatis maculam sive notam, si quam
propter praemissa quomodolibet incur-
rerint, abolemus, ac eos in pristinum
cumque, in quo ante praemissa quomo-
dolibet erant, statum restituimus, reponi-
mus et plenarie reintegratos per praesen-
tes nuntiamus.

§ 3. Sicque per quoscumque iudices et
commissarios, quavis auctoritate fun-
gentes, etiam causarum palatii apostolici
auditores et S. R. E. cardinales, sublata
eis et eorum cuilibet quavis aliter iudi-
candi et interpretandi facultate et aucto-
ritate, ubique iudicari et definiti debere;
et quidquid secus super his a quoquam,
quavis auctoritate, scienter vel ignoran-
ter, contigerit attentari, irritum et inane
decernimus.

§ 4. Et nihilominus dilectis filiis no-
stro et Apostolicae Sedis apud dictum
Philippum regem nunc et pro tempore
existenti nuncio, ac Francisco de Avila,
archidiacono Toletano, et consiliario San-
ctissimae Inquisitionis regnorum Hispaniarum,
dictae primae decimae exequutoribus etiam iam deputatis, committimus
et mandamus quatenus ipsi vel eorum alter,
per se vel alium seu alios, praesentes litteras
et in eis contenta quaecumque, ubi et quando
opus fuerit, et quoties pro parte dicti Philippi
regis et singularum praefatarum personarum
fuerint requisiti, ad executionem eorum
omnium, quae in dicta concordia continentur,
procedant, et per eos, ad quos spectat,
eadem observari curent et faciant; necnon
eisdem nuncio et Francisco iniungimus quod,
ubi et quoties super repartitione ac aliis
in dicta concordia contentis aliquas differen-
tias exortas fuisse compererint, illas, absque
retardatione solutionis, iuxta repartitionem
iam factam et faciendam, iudicio eorum
aequabili componant compositione et terminent,
iustitiam partibus ministrando. Nos enim
eisdem, tam praemissa peragendi, quam
quidquid super praemissis statuerint, omni
et quacumque appellatione remota, execu-
tioni debitae demandandi, necnon contradic-
tores quoslibet et rebelles per opportuna
iuris et facti remedia, ac demum per senten-
tias, censuras et poenas ecclesiasticas,
appellatione postposita, compescendi,
legitimisque super his habendis servatis
processibus, sententias, censuras et poenas
ipsas etiam iteratis vicibus aggravandi,
auxiliumque brachii saecularis invocandi,
plenam et liberam facultatem concedimus.

§ 5. Non obstantibus Bonifacii Papae VIII,
praedecessoris nostri, de una, et Concilii
generalis de duabus dietis; et aliis constitu-
tionibus et ordinationibus

Exequutores
deputat, et mo-
dum execu-
tionis designat.

Obstantia tollit.

apostolicis; necnon quibusvis, etiam iu-
ramento, confirmatione apostolica vel
quavis firmitate alia roboratis, statutis
et consuetudinibus; necnon legibus, etiam
municipalibus; privilegiis quoque, indul-
tis et litteris apostolicis sub quibuscum-
que tenoribus et formis, et cum quibus-
vis, etiam derogatoriis derogatoriis,
ac aliis efficacioribus et insolitis clausulis,
irritantibusque et aliis decretis, in genere
vel in specie, etiam motu proprio et de
apostolicae potestatis plenitudine et alias
quomodolibet, etiam iteratis vicibus, con-
cessis, approbatis et innovatis. Quibus
omnibus et singulis, etiamsi de illis ac
totis eorum tenoribus specialis, specifica
et expressa mentio habenda, aut aliqua
alia exquisita forma ad hoc servanda foret,
tenores huiusmodi, ac si de verbo
ad verbum insererentur, praesentibus pro
expressis habentes, illis alias in suo ro-
bore permansuris, hac vice duntaxat,
specialiter et expresse derogamus, ceteris-
que contrariis quibuscumque; necnon
omnibus illis, quae in dicta concessione
primae decimae ac concordia huiusmodi
expressum est non obstare.

§ 6. Seu si aliquibus communiter vel
divisim ab eadem sit Sede indultum quod
interdici, suspendi vel excommunicari non
possint per litteras apostolicas non faci-
entes plenam et expressam ac de verbo
ad verbum de indulto huiusmodi men-
tionem.

§ 7. Caeterum eos S. R. E. cardinales
tantum, quibus pensiones annuae super
fructibus ecclesiarum cathedralium et
metropolitanarum et aliorum ecclesiasti-
corum beneficiorum reservatae, seu ipsi
fructus vel eorum pars loco pensionum
reservati reperiuntur, a praemissa con-
tributione, quoad ipsas pensiones et
reservations fructuum, volumus esse
exemptos.

§ 8. Quodque praesentium transumptis.

etiam impressis, manu alicuius notarii pu-
blici subscriptis, et sigillo personae in di-
gnitate ecclesiastica constitutae munitis
eadem prorsus fides, in iudicio et extra,
adhibeatur, quae ipsis originalibus adhi-
beretur, si forent exhibitae vel ostensae.

*Tenor vero instrumenti huiusmodi se-
quitur, et est talis, videlicet.*

In Dei Nomine. Amen.

Noverint universi quod nos Ioannes
Teres, miseratione divina, sanctae Tar-
raconensis ecclesiae archiepiscopus; Pe-
trus Iaine, Dei et Apostolicae Sedis gra-
tia episcopus Vicentinus; frater Andreas
Capilla, eiusdem Sedis gratia Urgellensis
episcopus; Gaspar Punter, eadem gratia,
Dertuzensis episcopus; Don Michael Ay-
merich, abbas monasterii B. Mariae de
Lavaix; frater Petrus Fontanella, abbas
monasterii B. Mariae Pulchri Podii Avel-
lanarum, Ordinis Praemostratensis; fra-
ter Don Petrus Aquilo, prior monasterii
Sealae Dei, Ordinis Carthusiensis; Michael
Torell, rector ecclesiae parochialis S. Bau-
dilli de Lupruato, diocesis Barchinonen-
sis, vicarius generalis et procurator admo-
dum illustris et Rev.^m D. Don Dimeloris,
Dei et Apostolicae Sedis gratia Barchino-
nensis episcopi; Antonius Teres, vicarius
generalis et procurator admodum illu-
stri et Rev.^m domini Iacobi Cassador, ea-
dem gratia, episcopi Gerundensis; Paulus
Costa, prior S. Ioannis de Fontibus, dio-
cesis Gerundensis; Bartholomaeus Rocha,
U. I. D., canonicus et syndicus reverendi
Capituli ecclesiae metropolitanae Tarra-
conensis; Raphael de Rovirola, canonicus
et syndicus reverendi Capituli ecclesiae
cathedralis Barchinonensis; Franciscus
Rocha, canonicus et syndicus reverendi
Capituli ecclesiae cathedralis Urgellensis;
Ioannes Margales, canonicus et syndicus

Transumptis
fidem addit.

Tenor con-
cordiae.

Et an illi etiam
qui consensum
suum non prae-
stiterunt, servari
mandat.

Omnemque et
singulos defec-
tus supplet.

Sicque a quolibet
tribunali iudi-
cari decernit.

Etiam quod-
cumque indul-
tum.

Cardinales
eximit a solu-
tione primae de-
cimae.

Concordiam
ineuntium no-
mina.

ecclesiae cathedralis Illerdensis; Ioannes Luscha, U. I. D., canonicus et syndicus ecclesiae cathedralis Elnensis; Monferratus Guillo, canonicus et syndicus ecclesiae cathedralis Gerundensis; Iacobus Bergada, canonicus et capellanus maior et syndicus reverendi Capituli ecclesiae cathedralis Vicentinae; Petrus Sisterer, canonicus hospitalarius et syndicus ecclesiae cathedralis Dertuzensis; Don Michael de Paguera, monachus, procurator et aconomus monasterii et conventus S. Cucuphatis Vallensis, Ordinis S. Benedicti, dioecesis Barchinonensis, abbatia vacante; Raphael Haspa, monachus cellerarius, procurator et aconomus monasterii Sancti Petri Rodensis, Ordinis S. Benedicti, Gerundensis dioecesis, abbatia vacante; Antonius Molner, prior claustralis, sacrista maior, vicarius generalis, procurator et aconomus monasterii S. Michaelis de Cuxano, Ordinis S. Benedicti, dioecesis Elnensis, abbatia vacante; Franciscus Poluies, canonicus praecentor vicarius generalis, et officialis conventualis ecclesiae monasterii B. Mariae de Celsona, Ordinis S. Augustini Canonorum Regularium, Urgellensis dioecesis, abbatia vacante; Laurentius Izalguer senescalcus, canonicus, vicarius generalis, aconomus et procurator monasterii S. Ioannis de Abbatissis, Ordinis Canonorum Regularium S. Augustini, Vicentinae dioecesis, abbatia vacante; frater Blasius Torrens, monachus, aconomus et procurator admodum reverendi fratris Hieronymi de Contisocho, abbatis monasterii Sanctarum Crucum, Ordinis Cisterciensis, Tarraconensis seu Barchinonensis dioecesis, capellani maioris S. C. et R. Maiestatis Aragonum regis; Bartholomaeus Corvella, monachus, procurator et actor monasterii S. Saturnini de Tavernoles, Ordinis S. Benedicti, Urgellensis dioecesis, abbatia vacante; Augustinus Grau, U. I. D., cano-

nicus, syndicus et procurator Capituli canonicorum monasterii S. Petri Agerensis, Ordinis Canonorum Regularium S. Augustini, nullius dioecesis, abbatia vacante; Franciscus Caralps, eleemosynarius, monachus, procurator et aconomus monasterii B. Mariae de Riccopallo, Ordinis S. Benedicti, Vicentinae dioecesis, abbatia vacante; frater Petrus Barbara, S. I. professor, prior et procurator reverendi fratris Don Michaelis Ioannis Gispert, abbatis monasterii et conventus B. Mariae de Benifacar, Ordinis Cisterciensis, dioecesis Dertusensis, convocati, et legitime pro infrascriptis et aliis negotiis congregati in quadam aula palatii archiepiscopalis Tarraconae, vocata *Lapabordia*, sacerum provinciale Concilium Tarraconense facientes et celebrantes, ac universum clerum et statum totius provinciae Tarraconensis, et episcopatus Elnensis, quem nuper praedictae Tarraconensi ecclesiae et illius archiepiscopo pro tempore existenti metropolitico iure felicitis recordationis Gregorius Papa XIII, per suas apostolicas litteras, in omnibus et per omnia subiicit; ac omnes et singulos praelatos, clericos et personas ecclesiasticas eiusdem Tarraconensis provinciae repraesentantes, attendentes et considerantes, per mox dictum archiepiscopum Concilium provinciale huiusmodi, legitima praesente citatione, ut moris est, inter alia fuisse convocatum et congregatum pro deliberatione et conclusione facienda super concessione primae decimae seu domus decimariae, *Excusado* vulgo nuncupatae, in universis parochiis in regnis et dominiis Hispaniarum et insulis eiusdem regnis adiacentibus consistentibus, alias per felicitis recordationis Pium Papam V serenissimo et invictissimo Philippo Hispaniarum regi catholico ad quinquennium facta, et postea a Gregorio Papa XIII ad aliud quinquennium, a fine primi dicti

In Concilio
Tarraconensi a-
dunati, et uni-
versum clerum
eiusdem provin-
ciae repraesentantes.

Variae pro-
rogationes dictae
concessionis per
Pontifices fa-
ctae.

quinquennii confirmata seu prorogata, et deinde ab eodem Gregorio Papa ad aliud quinquennium, a fine secundi dicti quinquennii inchoandum, et postea ad aliud etiam quinquennium, a fine dicti tertii quinquennii similiter inchoandum, per similis recordationis Sixtum Papam V, etiam per suas litteras apostolicas prorogata, et nunc ad aliud etiam quinquennium, a fine dicti quarti quinquennii incipiendum, per SS. D. N. Gregorium Papam XIV, per suas apostolicas litteras prorogata, ac super portione et parte ad nos et universum clerum et statum ecclesiasticum huius provinciae Tarraconensis, episcopatus praefati Elnensis, ac abbatias Agerensis pertinente et contingente ex fructibus dictae primae decimae cuiuscumque parochialis ecclesiae huius provinciae Tarraconensis, et episcopatus Elnensis, ac abbatias Agerensis dictae S. C. et R. Maiestatis pro dicto quinquennio, vigore dictarum litterarum apostolicarum nobis et dictae provinciae praesentatum, debita et persolvenda; considerantes insuper in dictis primo, secundo, tertio et quarto quinquenniis concessionis primae decimae huiusmodi, ne in provincialibus conciliis tunc convocatis et congregatis plene discussa et mature perpensa, dictum provinciale concilium cum dicta S. C. et R. Maiestatis convenisse et concordasse, ut ratione praedictorum fructuum, nos seu provinciam et episcopatum Elnensem, ac abbatiam Agerensem praefatos contingentium, dictae suae maiestati et aerario regio suo, nostra ex parte et nomine nostro, et totius cleri universalis huius provinciae Tarraconensis, et episcopatus Elnensis, ac abbatias Agerensis, annis singulis, durante tempore gratiae et concessionis apostolicae praefatae, septem mille librae monetae Barchinonensis, ad rationem viginti solidorum Barchinonensium pro unaquaque

libra, sub certis modo et forma, et cum pactis et conditionibus tunc expressis, persolverentur. Attendentes praeterea et considerantes praefatam catholicam Maiestatem id ipsum nunc velle, et hoc per suas patentes regias litteras excell.^{mo} domino Don Petro Ludovico Gaglierando de Borsa, marchioni de Navarres, et magistro Ordinis et militiae B. Mariae de Montesa, et duci Georgii eiusque locumtenenti, et capitaneo generali in praesenti Cathaloniae principatu significasse, et praefatum concilium provinciale cum dicto excell.^{mo} domino locumtenente generali concordiam et conventionem, prout alias in aliis quinquenniis tractasse et fecisse; ideirco nos omnes supradicti, sicut praedicitur, provincialiter congregati pro nobis et nomine nostro, et omnium ecclesiarum totius provinciae Tarraconensis, et episcopatus Elnensis ac abbatias Agerensis universalem clerum et statum ecclesiasticum eiusdem repraesentantes, cupientesque gratiam apostolicam huiusmodi, in quantum in nobis est, debitae executioni demandare, et S. Maiestati ex animo servire exoptantes, cum pactis tamen et conditionibus infrascriptis, et non sine eis, ac salvo praelibati SS. D. N. Papae et Sanctae Sedis Apostolicae beneplacito, et non aliter nec alio modo, et de nostra certa scientia, gratisque ac omnibus iis melioribus via, modo et forma, quibus melius scimus, et de iure possumus et debemus, et per firmam et solemnem stipulationem, convenimus et bona fide promittimus praefatae S. C. et R. Maiestati domini Philippi Hispaniarum regis potentissimi, licet absentis, et notario infrascripto, tanquam publicae et authenticae personae pro dicta S. Maiestate et pro aliis etiam personis, quibus intersit et quibus S. Maiestas voluerit, seu ad huiusmodi exactionem faciendam destinaverit, quod

Stipulatio in-
ter partes con-
tractantes.

dabimus et solvemus annis singulis, durante dicto quinto quinquennio prorogato in civitate Barchinone suae R. Maiestati seu personae vel personis ab ea deputandis, pro portione et parte nos et universalem clerum et statum ecclesiasticum huius provinciae Tarraconiae suae R. Maiestati; et episcopatus Elnensis, et abbatias Agerensis contingente, ex fructibus dictae primae decimae seu domus decimariae, *Excusado* nuncupatae, in dicta gratia apostolica comprehensa seu concessa, dictas septem mille libras, ad rationem, ut praedicitur, viginti solidorum pro qualibet libra, modo et forma, ac cum pactis et conditionibus in capitulis infra insertis contentis et expressis, ita ut prima solutio, ratione dicti excusati seu primae decimae in dicto quinto quinquennio facienda, fiat in fine mensis septembris anni MDXCIII, et ultima solutio fiat in fine mensis martii MDXCVIII, ut in dictis infra insertis capitulis continetur, ad quae relatio habeatur. Quas quidem septem mille libras promittimus solvere et deferre seu transportare annis singulis, nostris expensis et periculo, in dicta civitate Barchinone, praedictis terminis dictarum solutionum, durante dicto quinto quinquennio fiendarum, sine aliqua videlicet dilatione, excusatione, exceptione, retentione, et absque omni damno, gravamine, missione et interesse dictae S. C. et R. Maiestatis et alterius cuiuscumque personae per dictam S. Maiestatem ad dictam exactionem seu executionem faciendam nominandae seu deputandae.

Pacta vero seu conditiones, quibus dictas septem mille libras, anno quolibet, dicto quinto quinquennio durante, suae maiestati solvere promittimus, continentur in capitulis tenoris huiusmodi:

Primo, quod ad solutionem praefatarum septem mille librarum, durante di-

cto quinquennio, singulis annis, modo praedicto solvendarum, teneantur contribuere omnes ecclesiae et ecclesiasticae personae fructus decimales habentes et percipientes in provincia Tarraconensi, et episcopatu Elnensi ac abbatia Agerensi, et quod hoc intelligatur tam de ecclesiis et personis ecclesiasticis fructus decimales habentibus et percipientibus in praesenti principatu Cathaloniae et comitatibus Rossilionis et Ceritaniae, Aragonum et Valentiae regnis, et insula Eivacae, archiepiscopatus videlicet Tarracoenensis, et episcopatum Illerdensis, Dertuzensis, et Urgellensis, quamvis partes decimales, quas percipiunt, nuncupentur vulgari idiomate *Quartes, Quintes, Sisenes, Setenes, Ochaves, Novenes, Decimas*, aut alias qualitercumque nuncupentur. Et quia ex episcopatu Illerdensi, auctoritate apostolica, fuit separata et segregata abbatia S. Victoriani, Ordinis S. Benedicti, una cum quibusdam parochialibus episcopatus eiusdem, et omnes parochiales ecclesiae huiusmodi eadem apostolica auctoritate fuere unitae et applicatae episcopatu Balbastiensi, sive de Balbastre, noviter in regno Aragonum, sub provincia Caesaraugustanensi erecto; in quarum quidem parochialium compensationem, conceditur et applicatur dicto episcopatu Illerdensi certus numerus aliarum parochialium multo minor, ideo quod, praedicto quinto quinquennio durante, tam praedicta abbatia quam aliae ecclesiae eiusdem Ordinis in retroactis subsidiis solitae contribuere, in praesenti provincia Tarraconensi, una cum praedictis parochialibus a praedicto Illerdensi episcopatu segregatis, contribuant in solutione quantitatis in praesenti instrumento solvi promissae, huiusmodi quinto quinquennio, ut praefertur, durante; et quod ecclesiae, quae noviter eidem episcopatu Illerdensi unitae et applicatae fue-

Pacta et conditiones ad solutionem praedictarum septem mille librarum.

Solutionem quantitas atque tempus praefinitur.

Parochiae ex episcopatu Dertuzensi nonnullae et mensa de Montesa aliquid solvere teneantur.

runt, contribuant, durante dicto quinquennio, in solutione ad regum Aragonum seu provinciam Caesaraugustanam pertinentes et spectantes, prout antea consueverunt. Insuper etiam in episcopatu Dertuzensi in ea parte quae est de regno Valentiae, reperitur certus ecclesiarum parochialium numerus, quarum decimas percipiunt personae ecclesiasticae, et partim mensa magistralis de Montesa; ideoque huiusmodi parochiae et mensa magistralis praedicta teneantur contribuere et realiter contribuant in praedictis solutionibus pro decimali incluso et existenti in praedicto episcopatu Dertuzensi, praesentis provinciae Tarraconensis.

Item, es asentado, capitulado, y concordado que la paga de las siete mila libras, que asi ha de pagar la dicha provincia en cadauno de los dichos años ha de comenzar a correr y contarse en esta manera: las siete mila libras del primero año de los dichos cinco en fin de setiembre de mil y quinientos y noventa y tres, y en el fin de marzo de mil quinientos noventa y quatro; y las pagas de las siete mila libras del segundo año, en fin de setiembre de mil quinientos y noventa y quatro, y en fin de marzo siguiente de mil quinientos noventa y cinco, y las pagas del tercero año en fin de setiembre del dicho de mil quinientos noventa y cinco, y en fin de marzo de mil y quinientos noventa y seis, y asi sucesivamente en los dos años siguientes, de manera que la ultima y postrera paga ha de ser en fin de marzo de mil quinientos y noventa y ocho.

Rursus, quod vacante aliqua sede ex ecclesiis huius provinciae, durante tempore ipsius vacationis, illud totum et quidquid per eam ipsam ecclesiam vacantem solvendum erit, cedat in exonerationem consimilis quantitatis in favo-

rem huius provinciae, ita et taliter quod sua maiestas catholica in computum accipiat et habeat pro soluta. Et insuper quod in huiusmodi solutionibus, ratione dictae domus decimariae S. Maiestati per dictam provinciam modo praedicto solvi promissis, contribuant et contribuere teneantur omnes habentes vel percipientes pensiones, auctoritate apostolica reservatas, quamvis cardinales vel alia quaecumque praefulgeant dignitate, pro rata illis contingente, et quod pro his S. C. et R. Maiestas litteras obtineat apostolicas; et interim hoc ipsum cedat in exonerationem consimilis quantitatis in favorem istius provinciae, et eam sua maiestas habeat pro soluta. Et denique, ut facilius omnia et singula supradicta operis per effectum valeant adimpleri, et haec provincia Tarraconensis, et episcopatus Elnensis ac abbatias Agerensis in solutionibus praemissis faciendis debitum suae R. Maiestati obsequium et servitium impendat, sua C. et R. Maiestas praesentis conventionis et concordiae ac omnium et singulorum in ea contentorum apostolicam confirmationem obtineat, idque eius oneri cedat; et quod in ipsis litteris apostolicis confirmationis huiusmodi concordiae, concedatur facultas consilio provinciali huius provinciae, seu illustrissimo et reverendissimo domino archiepiscopo, et seu reverendo Capitulo Tarraconensi, sede vacante, nominandi et deputandi quoscumque indices et exequutores huius primae decimae seu domus decimariae, cum eadem facultate, potestate et modo providendi, quam habent commissarii nominati a reverendissimis DD. commissariis generalibus huius primae decimae a S. Sede Apostolica specialiter deputatis, nominatis et subdelegatis, absque eo quod nullus alius se possit de his modo aliquo intromittere: et sic cum protestatione, pactis et conditio-

Qui debeant contribuere, et qua rata.

nibus praedictis, nos praedicti archiepiscopus ceterique alii omnes nominati, sacrum provinciale Concilium Tarraconense, ut praefertur, facientes et celebrantes, ac universum huius provinciae Tarraconensis episcopatus Elnensis et abbatias Agerensis clerum et statum ecclesiasticum repraesentantes, pro nobis et nomine omnium et singularum ecclesiarum, dioecesis, monasteriorum, beneficiorum et omnium et singularum personarum ecclesiasticarum decimas et fructus decimales in eisdem provincia et episcopatu ac abbatu percipientium, ad solutionemque huiusmodi contribuere debentium, obligamus bona, iura, redditus et proventus nostrarum ecclesiarum monasteriorum, beneficiorum, ac totius provinciae Tarraconensis, et episcopatus Elnensis et abbatias Agerensis et personarum ecclesiasticarum praedictarum, tam spiritualia quam temporalia, praesentia et futura, dantes et concedentes plenam potestatem quibuscumque dominis commissariis, iudicibus generalibus huiusmodi concessionis, et suis subdelegatis, et eorum cuilibet et aliis quibuscumque iudicibus et iustitiis, ut nos compellant et cogant ad observationem et complementum omnium et singulorum praemissorum. Renuntiantes, prout serie cum praesenti renunciamus, omnibus et quibuscumque legibus, foris et iuribus, generalibus et specialibus, quae in nostri favorem sint et esse possint, et concedimus hanc concordiam, conventionem, pactum de solvendo, modo et forma praemissis. Volumusque quod in modo huiusmodi nominandi, nullum dictis cathedralibus ecclesiis et personis praedictis generetur. Et ut praedicta omnia et singula maiori gaudeant firmitate, eadem omnia facimus, paciscimur, convenimus et bona fide promittimus nos omnes superius nominati dictae S. C. et

R. Maestati, licet absenti, et notario publico infrascripto tamquam publicae et authenticae personae pro ipsa catholica maestate, et omnibus et singulis, quorum intererit et interest, recipiendi, paciscendi ac etiam legitime stipulandi. Ad haec nos Don Petrus Ludovicus Galierandus de Borsa, marchio de Navarrès, magister Ordinis et militiae B. Mariae de Montesa, et Divi Georgii, locumtenens, et capitaneus generalis in principatu Cathaloniae et comitatibus Rossilionis et Ceritaniae, pro sua catholica et R. Maestate D. N. Philippi regis Hispaniarum, habentes commissionem et speciale mandatum a dicta S. C. et R. Maestate, cum suis litteris manu sua subscriptis, et per Petrum Franqueza secretarium expeditis, datum in S. Laurentio el Real, die ix mensis octobris proxime praeteriti, qui praedictam obligationem cum pactis et conditionibus supradictis, nomine et auctoritate S. R. Maestatis, acceptamus, ac omnia et singula in ea contenta laudamus et approbamus.

Actum est hoc Tarraconae die vi mensis novembris, anno a Nativitate Domini MDCXCI, nomine Ioannis Teres, archiepiscopi tarraconensis, Petri Iaino, episcopi Vincentini, fratris Andreae Capilla, episcopi Urgellensis, Gasparis Punter, episcopi Dertuzensis, Don Michaelis Aymenrich, abbatis Beatae Mariae de Lavaix, fratris Petri Fontanella abbatis Pulchri Podii Avellanarum, fratris Don Petri Aquilo prioris Scalae Dei, Michaelis Torell, Antonii Tenes, Bartholomaei Rocha, Raphaelis de Rovirola, Francisci Rocha, Ioannis Margaleff, Ioannis Rascha, Monferrati Guillo, Iacobi Bergada, Petri Gisterer, Don Michaelis de Paguera, Raphaelis Aspa, Antonii Molner, Francisci Polujes, Laurentii Izalquel, fratris Blasii Torrents, Bartholomaei Cornuella, Augustini Grau, Francisci Caralps, et

Honorum obligatio pro maiori securitate pensionum solvendarum.

Fortium contrahentium nominata.

LXII.

fratris Petri Barbara praedictorum. Qui haec, nominibus, quibus supra, respective laudamus, concedimus et firmamus in dicto concilio provinciali, ut supra convocato, praesentibus venerabili Honophrio Soler, presbytero, et Montferato Bonanat, diacono in Sede Tarraconae beneficiatis pro testibus ad praemissa vocatis specialiter et assumptis. Signum nostrum Don Petri Ludovici Galierandi de Bersa praedicti, qui haec, praeviis nominibus, laudamus, concedimus et firmamus extra concilium, dictis die et anno, praesentibus supradictis testibus ad ista vocatis et assumptis. Et ego Sebastianus Lagostera auctoritatibus apostolica atque regia, ac illustrissimi et reverendissimi archiepiscopi Tarraconensis notarius publicus, et concilii provincialis Tarraconensis congregati ex scribis et secretariis alter, qui praedictis omnibus et singulis, una cum discreto Alexandro Gendia connotario meo, et altero dicti concilii scriba et testibus praedictis, praesens interfui. Ideo in nota sumpsi, et in processu dicti concilii provincialis et decreto ipsius concilii descripsi, a quo hoc praesens publicum instrumentum, manu aliena fideliter scriptum extraxi, signoque et nomine meis, quo in similibus utor, signavi, subscripsi et clausi, rogatus. In fidem praemissorum, etc.

Thomas Gratianus Dantiscus, apostolicus regiusque notarius.

Datum Romae apud Sanctum Marem, sub annulo Piscatoris, die v maii MDCXIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 5 maii 1593, pontif. an. II.

Ea, quae a Pio IV et Sixto V gesta sunt pro confectione indicis librorum prohibitorum, confirmat.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Gregem Dominicum pro pastorali nutuere fidei nostrae creditum, saluberrimis catholicae doctrinae pabulis pascere, atque a noxiis illaesus custodire cupientes, quae, hae de causa, ex sacri Concilii Tridentini decretis et Sedis Apostolicae auctoritate salubriter statuta fuerunt, ea libenter, apostolica sanctione saepius interposita, communitus ac, ne unquam fraude aliqua aut perversorum hominum machinatione vel temporum iniuria labefactentur, opportuna quaecumque remedia possumus, adhibemus, prout in Domino conspicimus ad animarum salutem expedire.

§ 1. Dudum siquidem felicis recordationis Pius Papa IV, praedecessor noster, indicem et regulas a deputatis per sacram Tridentinam Synodum utiliter ac prudenter compositas, ac suo iussu a praelatis nonnullis ac aliis viris doctissimis examinatas, necnon constitutionem edidit, ex quibus christifideles facile internoscerent improbatos auctores et libros, a quibus, tamquam noxiis ac lethali-
bus, cavere atque abstinere deberent.

§ 2. Verum, quia post id tempus alii libri perniciosi, aliaque opera, partim impie, partim temere aut minus accurate conscripta ac divulgata emanarunt, ex quorum impura lectione non modo simpliciores homines, sed interdum docti quoque et eruditi in errores induci possent, non immerito qui, post ipsum Pium, Ecclesiae Dei praefuerunt nostri praedecessores, ac praesertim sanctae memo-

Ex Regest. in Secret. Brevium.

Prohemium.

Ex IV. c. dicens, contra lib. non per lib. rom.

Sixtus Papa V. nonnulla. hinc. c. d. d.

Notarii publici attestatio.

riae Sixtus Papa V, qui pio fidei zelo accensus, plurimum in hoc studii ac diligentiae posuit, quaedam priori indici ac regulis addenda ac inserenda censuerunt.

Haec omnia confirmat Clemens.

§ 3. Quae, cum hactenus diu accurate elaborata atque a venerabili fratri nostro Marco Antonio episcopo Praenestino de Columna, necnon dilectis filiis nostris Augustino S. Marci de Verona, ac Hieronymo S. Mariae supra Minervam Asculano, necnon Gulielmo Alano S. Martini in Montibus titulum presbyteris, et Ascanio S. Mariae in Cosmedin Columna, necnon Federico S. Agathae Borromaeo nuncupatis diaconis cardinalibus ad id per nos deputatis, ac aliis piis et eruditis viris diligenter recognita et examinata, ac nunc demum Deo iuvante, absoluta fuerint; nos tam eandem Pii praedecessoris constitutionem, indicem et regulas, quarum tenores haberi volumus pro expressis, sub eisdem poenis in ipsa constitutione propositis, quam haec ipsa illis addita, prout inferius descripta sunt, cuncta et singula, auctoritate apostolica, tenore praesentium, approbamus et praesentis scripti patrocinio communitimus, atque ab omnibus, tam universitatibus quam saecularibus personis, ubique locorum observari praecipimus et mandamus.

Praesentium transumptis huiusmodi addit.

§ 4. Decernentes earundem praesentium exemplis, etiam impressis, notarii publici manu subscriptis et sigillo praelati alicuius ecclesiastici obsignatis eandem fidem haberi, quae haberetur ipsis praesentibus exhibitis vel ostensis.

Dubia, quae inde exorientur, ad Congregationem indicis referri iubet.

§ 5. Caeterum, si quae imposterum dubitationes aut controversiae circa ipsum indicem et regulas aliaque super illis addita emergerint, volumus ut ad Congregationem cardinalium praedictorum seu aliorum, qui super huiusmodi indice pro tempore deputati erunt, referantur, et

ex sententia eorumdem cardinalium nobis aut successoribus nostris, si rei gratia id postulaverit, consultis declarentur et decidantur.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris, die XVII maii MDXCIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 17 maii 1593, pontif. an. II.

LXIII.

Quod fratres Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo favores extra religionem non procurent pro impetrandis dignitatibus vel officiis ipsius Ordinis.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Quoniam nemo debet sibi assumere honorem, nisi vocatus a Deo tamquam Aaron, et a regularis vitae instituto valde alienum est, ut religiosi viri, quos honorum et dignitatum gradus sanctitate vitae ac aliis religiosis virtutibus promereri potius quam appetere, eosque gradus, cum ad eos assumuntur, obedienter suscipere, susceptosque humiliter administrare decet, mendicatis saecularium praesertim personarum studiis, ad eos sibi aditum patefacere contendant, unde magna in Ecclesia Dei perniciēs adferri solet; nos qui, pro muneris nostri debito, in hoc potissimum laborare non desistimus, ut ecclesiastica regularisque disciplina pristino candori restituatur, huic malo opportunum remedium adhibendum censuimus.

Regulares potius promereri quam dignitates appetere debent.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, quidam in Ordine Carmelitarum, professionis et regulae, quam professi sunt, penitus immemores, nimiaque dignitatum et officiorum ecclesiasticorum in dicto Ordine consequendorum ambitione ducti,

Quidam tamen Carmelitani aliter faciebant.

pro iis consequendis ecclesiasticorum et saecularium principum studia requirant, et a S. R. E. cardinalibus aliisque praelatis commendatitias litteras aliosque favores et gratias propterea expetant, quibus adiuti, quos ipsi ex se promeruisse minime confidunt, gradus et dignitates in eodem Ordine consequi valeant, sicque eiusdem Ordinis quietem, non sine animarum suarum periculo, perturbent.

Hic ideo Pontifex ad fieri prohibet.

§ 2. Nos malum hoc ad eodem Ordine, cuius prosperum regimen et incrementum ad Ecclesiae sanctae utilitatem sinceris exoptamus affectibus, pro nostra pastorali sollicitudine propellere summo cupientes, motu proprio et ex certa nostra scientia, ac de apostolica potestatis plenitudine, omnes et singulos fratres dicti Ordinis, cuiuscumque status, gradus, conditionis, praecminentiae, quantitatis et dignitatis existentes, qui de caetero ad praelaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones, et alia officia dicti Ordinis assequenda intenti, ad principum, praelatorum atque aliarum quarumcumque personarum, tam saecularium quam ecclesiasticarum, de gremio dicti Ordinis non existentium, etiam cardinalatus honore, ac quacumque saeculari dignitate et excellentia, etiam imperiali, regali et ducali fulgentium, favores recurrerint, vel etiam patetis, pollicitationibus aliisque viis, directe vel indirecte, palam vel occulte, ad praelaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones et alia officia praedicta obtinenda aspiraverint, vel aliis minime legitimis et honestis rationibus ea obtinere quaesiverint, et minime conquisitis usi fuerint, illorumque complices et fautores, ad quascumque praelaturas, dignitates et officia, gradusque, honores, administrationes et munera in ipso Ordine obtinenda perpetuo inhabiles

declaramus, ac obtentis per eos praelaturis, gradibus, honoribus, dignitatibus, administrationibus, functionibus et officiis huiusmodi eo ipso privamus, ac privatos voce tam activa quam passiva, carere decernimus et declaramus.

§ 3. Atque in virtute sanctae obedientiae ac sub excommunicationis latae sententiae poena omnibus dicti Ordinis fratribus, superioribus et praelatis quocumque titulo nuncupatis, etiam generali, praesentibus et futuris, praecipimus districteque mandamus ne quempiam ullo tempore, precibus, litteris vel favoribus adducti, vel alias ad instantiam seu requisitionem vel contemplationem principum vel praelatorum aut aliorum quorumcumque, tam saecularium, quam ecclesiasticorum extra dictum gremium, existentium, etiam cardinalium, imperatoris, regum et ducum, ad cuiusvis generis praelaturas, gradus, honores, dignitates, administrationes, functiones et officia praedicti Ordinis promovere, vel poenas aliquas remittere audeant seu praesumant.

Superioribusque Ordinis tales favores attendere prohibet.

§ 4. Decernentes, electiones et promotiones ad monasteria seu prioratus vel officia dicti Ordinis contra praesentium dispositionem, quod absit, quancumque faciendas et pro tempore obtentas, nullas prorsus invalidasque fore et esse, nullisque viribus substitutas, omnesque et singulos in praemissis delinquentes, nulla alia monitione praecedente, et absque processu desuper habendo, sententias et poenas praemissas irremissibiliter eo ipso incurrere, et ad illos sententias et poenas praemissas damnabiliter incurrere legitime probandum et omnino convincendum solas praemissarum personarum instantias, preces, favores, etiam oretenus porrectas, plenam, indubiam et sufficientem, in iudicio et extra, fidem facere, nec ad id

Electiones taliter factas invalidas, atque contra facientes, absque processu, eo ipso, poenas incurrere debent.

probationis alterius admiculum requiri.

Et ita et n. n. alias mandatum dicitur.

§ 5. Et ita per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum Palatii Apostolici auditores ac S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere; ac irritum quoque et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

Obstantia tollit.

§ 6. Non obstantibus quibusvis apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus, constitutionibus et ordinationibus, ac Ordinis huiusmodi, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; contrariis quibuscumque. Aut si praedictis fratribus vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab Apostolica sit Sede indultum quod interdici, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

Hanc constitutionem publicari et eius transumptis crediti.

§ 7. Ut autem harum litterarum notitia ad omnes dicti Ordinis fratres facilius deveniat, volumus illas in generali capitulo seu diaeta dicti Ordinis publice legi, illasque in dicto capitulo vel diaeta lectas sic arctare, ac si legitime unicuique intimatae fuissent, illarumque exemplis vel impressis, manu scribae dicti capituli vel notarii publici subscriptis, et sigillo rectoris generalis dicti Ordinis vel

alterius in dignitate ecclesiastica constituti obsignatis, eandem prorsus fidem haberi, quae praesentibus haberetur, si eadem exhiberentur.

Datum Tusculi, sub annulo Piscatoris die XXI maii MDCXIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 21 maii 1593, pontif. an. II.

LXIV.

Prohibitio amovendi libros et alia monumenta ex bibliothecis Ordinis fratrum B. Mariae de Monte Carmelo.

Clemens Papa VIII.
ad perpetuam rei memoriam.

Quae ad tuenda et conservanda bona et iura spectantia ad personas et loca ecclesiastica conferunt, in iis auctoritatem nostram libenter interponimus, prout in Domino conspicimus salubriter expedire.

§ 1. Volentes itaque conservationi bibliothecarum in quibusvis domibus, conventibus Ordinis fratrum Carmelitarum, pro communi eorum usu institutarum et instituendarum, opportune prospicere, motu proprio, et ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, universis et singulis personis ecclesiasticis, saecularibus et regularibus, ac etiam laicis, cuiuscumque status, gradus, ordinis vel conditionis existentibus, auctoritate apostolica, per praesentes interdiciamus ac districte prohibemus ne deinceps, perpetuis futuris temporibus, ex bibliothecis praedictis aut earum aliqua libros et monumenta, sive impressa sive manuscripta, ibi existentia, amovere vel subtrahere quoquo modo praesumant. Nos enim quoscumque amoventes et subtrahentes, excommunicationis sententiae ipso facto incurrendae, a qua ab alio

Exordium.

Prohibitio amovendi libros et monumenta quaecumque ex bibliothecis Ordinis FF. Carmelitarum.

quam a Romano Pontifice, nisi dumtaxat in mortis articulo, absolvi non possint, subiacere volumus atque decernimus.

Derogatio contrariorum.

§ 2. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac monasteriorum et Ordinis praedictorum, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Fides huius bullae transumptorum.

§ 3. Verum, quia difficile foret praesentes litteras ad singula quaeque loca, ubi expediens foret, deferri, volumus et firmiter dicta auctoritate decernimus quod illarum exemplis, etiam impressis, in dictis bibliothecis et loco conspicuo, ubi commode legi possint, affixis, ac manu notarii publici subscriptis, et sigillo eiusdem Ordinis generalis munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die XXIX maii MDCXIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 29 maii 1593, pontif. an. II.

LXV.

Facultas cardinali Gioiosae, administratori ecclesiae Tolosanae, supprimendi decem capellanias, duas diaconias et duas subdiaconias et octo clericatus cathedralis ecclesiae Mirapicensis, et eorum fructus applicandi aliis beneficiatis dictae ecclesiae.

Dilecto filio nostro Francisco, tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio, presbytero cardinali Gioiosae, ecclesiae metropolitanae Tholosanensis perpetuo administratori

Clemens Papa VIII.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Ex venerabilis fratris Petri episcopi Mirapicensis relatione accipimus quod in

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Bull. Rom. Vol. X

8

ecclesia Mirapicensi provinciae Tolosanae, quae a felicis recordationis Ioanne Papa XXII, praedecessore nostro, in cathedrali erecta fuit, ultra duodecim canonicos, inter quos tres dignitates et unum officium existunt, quatuor capellani hebdomadarii, et viginti octo alii capellani, duo diaconi, duo subdiaconi, octo clerici in minoribus ordinibus constituti et octo pueri, ad arbitrium Capituli amovibiles, pro servitiis eiusdem ecclesiae ab eodem Ioanne praedecessore instituti fuerunt, qui quidem viginti octo capellani, diaconi, subdiaconi et clerici adeo tenues redditus percipiunt, ut ex his commode sustentari nequeant; unde parochialibus ecclesiis convicinis inservire coacti, ecclesiam ipsam Mirapicensem etiam in solemnioribus festivitatibus deserunt; nec spes aliqua augendi redditus huiusmodi, etiam pacata Gallia, superesse videtur: potior autem ratio subveniendi beneficiatis ipsis et ecclesiae servitio prospiciendi haec esse poterit, ut praedicti viginti octo capellani ad decem et octo tantum reducantur, diaconi, subdiaconi, et octo clerici praedicti penitus supprimantur, onera tamen diaconis et subdiaconis incumbentia per dictos decem et octo capellanos supportentur, octo clericorum munera praedictis octo pueris imponantur, sicque suppressorum capellanorum, diaconorum, subdiaconorum et clericorum redditus aliis remanentibus pro rata accrescant.

§ 2. Propterea idem episcopus Mirapicensis nobis humiliter supplicari fecit ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

Episcopi Mirapicensis precibus.

§ 3. Nos igitur, commoditati ecclesiarum, praesertim cathedralium, ac personarum illis in divinis deservientium, quantum cum Domino possumus, prospicere cupientes, ac litterarum erectionis seu institutionis canonicatum et

Commissio, de qua in rubrica.

beneficiorum praedictorum ipsius Ioannis praedecessoris litteris¹ praesentibus pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, circumspectioni tuae per praesentes committimus et mandamus ut, si per diligentem indagacionem super praemissis habendam, fructus et redditus praedictorum beneficiorum et clericorum ita tenues esse ut ex his minime sustentari valeant, nec spem aliquam eosdem, etiam pacato regno Franciae, augendi adfuturam compereris, idque dictae ecclesiae et divino in ea cultui expedire iudicaveris, tunc ex dictis viginti octo capellanis, decem; dictas duas diaconias et duas subdiaconias, nec non octo clericatus auctoritate apostolica ex tunc, prout ex ea die, quamprimum per cessum, vel decessum, seu quamcumque dimissionem vel amissionem tam capellaniae quam diaconiae et subdiaconiae ac clericatus huiusmodi vacare contigerit, perpetuo suppressas et extinguas, ac eo ipso, quo eorum vacatio quomodocumque evenierit, suppressas et extinctas esse decernas: ita ut primo vacaturae cappellaniae, quousque ad decem et octo redactae sint, diaconiaeque et subdiaconiae ac clericatus huiusmodi suppressae et extinctae sint eo ipso: fructus vero suppressarum capellaniarum, diaconiarum, subdiaconiarum et clericatum huiusmodi aliis eisdem ecclesiae beneficiatis pro rata, tuo et eiusdem episcopi Mirapicensis iudicio designanda, eo ipso quo suppressionis effectus consequutus fuerit, accrescere declares; onera autem praedictis diaconis et subdiaconis incumbentia, ad decem et octo beneficiatos remanentes transferas, ita ut per illos omnino supportari debeant; sed munera octo clericorum pariter suppressendorum, per octo pueros praedictos, ad nutum Capituli amovibiles, quibus

¹ Legi forte debet: *tenores* (n. r.).

etiam redditus augere poteris, adimplenda ascribas, super quibus omnibus plenam tibi per praesentes facultatem impartimur.

§ 4. Non obstantibus, si opus sit, Lateranensis Concilii novissime celebrati uniones perpetuas, nisi in casibus a iure permissis, fieri prohibentis, ac nostris de unionibus committendis ad partes, exprimendoque vero valore etiam alterius beneficii, cui aliud uniri peteretur, et aliis apostolicis, necnon in universalibus, provincialibusque et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, dictaeque ecclesiae Mirapicensis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, ac praedictis Ioannis praedecessores litteris; quibus omnibus ad hunc effectum specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die IV iunii MDXCIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 4 iunii 1593, pontif. an. II.

Sequitur mandatum eidem cardinali Gioiosae, ut statuta a Ioanne PP. XXII edita, circa collationem dignitatum et canonicatum ecclesiae Mirapicensis, curet observari.

Dilecto filio nostro Francisco, tituli SS. Trinitatis in Monte Pincio, presbytero cardinali de Gioiosa, ecclesiae metropolitanae Tholosanensis perpetuo administratori

Clemens Papa VIII.

Dilecte filii noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Venerabilis frater Petrus episcopus Mirapicensis, qui ad Sedem Apostolicam nuper accessit, nobis exposuit quod felicis

Lex a Ioanne XXII lata pro collationibus dignitatum, canonicatum, etc.

summarie hic a Clemente refertur.

recordationis Ioannes Papa XXII, noster praedecessor, postquam ecclesiam, tunc parochialem, Mirapicensem in cathedrali in illa provincia Tholosana crexerat, et de congruenti dignitatum, canonicorum et beneficiorum aliorumque ecclesiae ministrorum numero providerat, inter alias, ne super huiusmodi personarum et ministrorum deputatione, electione seu institutione aliqua dubietas oriretur, voluit et apostolica auctoritate ordinavit ut praepositus in eadem ecclesia per Capitulum eligeretur, servata forma concilii generalis, in qua electione episcopus vocem ut canonicus haberet; et nihilominus electio huiusmodi celebrata ipsi episcopo praesentaretur confirmanda vel infirmanda, prout iustitia suaderet; arcidiaconatus vero, sacristia et praecentoria dictae ecclesiae Mirapicensis cum vacarent, per solum episcopum, irrequisito Capitulo et canonicis ipsius ecclesiae; canonicatus autem et praebendae canonicorum per episcopum et Capitulum separatim et alternatim conferri deberent, ita ut solus episcopus primo loco, Capitulum per se secundo, episcopus tertio et Capitulum quarto, et sic deinceps suis locis et vicibus canonicatus et praebendas huiusmodi, cum vacarent, conferrent. Hebdomadariae et capellaniae et alia officia praedictae ecclesiae per illius Capitulum communiter conferrentur, prout in eiusdem Ioannis praedecessoris litteris octavo kalendas martii, pontificatus sui anno secundo, expeditis latius continetur.

Postmodum Capitulum contraria praedictae legi statuta edidit.

§ 2. Sed, his non obstantibus, de anno Domini MDLV, tunc existens Petrus Vincentius de Cavalleriis, assertus administrator dictae ecclesiae Mirapicensis, et Capitulum eiusdem ecclesiae contraria statuta sub Sedis Apostolicae beneplacito condiderunt et iureiurando firmarunt, quorum summa est, ut sex canonicatus et

praebendae canonicorum a parte dextera sedis episcopalis in choro sedentium, dum pro tempore vacarent, ad episcopi; et reliqui sex canonicatus et praebendae canonicorum a sinistra eiusdem sedis episcopalis sedentium pro tempore vacantes, ad canonicos hebdomadarii per turnum liberam collationem pertinerent; caeterorumque quoque beneficiorum et officiorum ipsius ecclesiae pro tempore vacantium collatio et dispositio pariter ad canonicos hebdomadarios libere spectaret, ac alias, prout in eisdem statutis latius similiter contineri dicitur.

§ 3. Quia vero, sicut eadem expositio subiungebat, huiusmodi nova collationum forma, voluntati praedicti Ioannis praedecessoris contraria, quae ab eo tempore, quo huiusmodi statuta condita fuerunt, licet ea per Sedem Apostolicam minime confirmata extiterint, observata fuit, ut experientia docuit, statum eiusdem ecclesiae deteriore reddiderit, ne dum ex vacationum in aequalitate, verum magis quia solus canonicus, ad quem pro tempore collatio obvenit, eam in conferendo circumspectionem et diligentiam adhibere non solet quam Capitulum coniunctim adhibet; idem Petrus episcopus nobis humiliter supplicavit ut statuta huiusmodi infringere et annullare, litterasque praedicti Ioannis praedecessoris innovare de benignitate apostolica dignaremur.

§ 4. Nos igitur, ad ea, quae ecclesiarum cathedralium praesertim prosperum statum et decorem respiciunt, intendentes, litterarum Ioannis praedecessoris ac statutorum huiusmodi tenores praesentibus, ac si ad verbum insererentur, pro expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, circumspectioni tuae per praesentes committimus et mandamus ut praemissorum diligentem informationem capias, et si ea vera esse com-

Episcopus Mirapicen. legem a Ioanne XXII latam restitui petiit.

Quod cardinali Gioiosae committitur.

LXVI.

Diversa privilegia, immunitates et indulta hospitali Sancti Spiritus Massiliensis conceduntur.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex pia loca, hospitalia praesertim insignia, in quibus charitatis opera assidue exercentur, specialibus privilegiis et gratis libenter exornat, dum praesertim pia populorum vota id exposcunt, ac alias salubriter in Domino conspiciat expedire.

§ 1. Nuper sane dilecti filii Archangeli de Messina fratris Ordinis capuccinorum nuncupatorum S. Francisci relatione accepimus quod in hospitale Sancti Spiritus civitatis Massiliensis, quod valde indigne existit, plurima pietatis et charitatis opera ad infirmorum et aliorum pauperum subventionem assidue consueverunt exerceri, quodque dilecti filii consules et consilium civitatis Massiliensis, qui eiusdem hospitalis curam gerunt, ad eorundem piorum operum conservationem et augmentum, cupiunt hospitale praedictum specialibus aliquibus privilegiis et gratis per nos decorari, et ideo nobis, eorundem consulum et consilii nomine, praedictus frater Archangelus humiliter supplicavit ut in praemissis oportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 2. Nos igitur piis eorundem consulum et consilii votis benigniter annuere volentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, hospitale praedictum Sancti Spiritus Massiliensis, quamdiu in illo hospitalitas servabitur, ab omnium gabelarum, dationum, collectarum, impositionum, decimarum, subsidiorum et aliorum quorumcumque onerum realium et

Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium.

Administratores huius hospitalis aliqua privilegia eis concedi petunt.

Clemens illi a consensu pontificali solutione eximit.

personalium, praedialium et mixtorum, etiam apostolica auctoritate pro tempore impositorum, necnon novalium, pecudum et armentorum solutione et praestatione, auctoritate apostolica, tenore praesentium, eximimus et liberamus, liberaque exempta et immunia esse et fore, nec quoquam ad solutionem seu praestationem huiusmodi faciendam ullo tempore, quavis auctoritate vel occasione aut pretextu, etiam ratione praediorum, sylvarum, camporum, vinearum aut aliorum similium honorum, necnon pecudum, armentorum ac novalium cogi aut compelli;

§ 3. Ministros vero, officiales, superiores et alias quascumque personas a nullo iudice sive alio superiore visitari, aut etiam in iudicium etiam ratione aeris alieni aut in vim alicuius contractus quomodolibet directe vel indirecte vocari, excommunicari, suspendi, interdicti aut alia quaecumque censura vel poena ecclesiastica innodari, tam per locorum Ordinarios, quam etiam per legatos, vice-legatos et nuncios, nisi cum speciali Romani Pontificis licentia de huiusmodi immunitatem specialem mentionem faciente; aut ad processiones vel synodos, nisi generales, convocari, seu ad iuramenta praestanda vel testimonium in quacumque causa perhibendum pariter cogi minime posse aut debere decernimus et declaramus.

§ 4. Quoscumque ipsius hospitalis commissarios, procuratores et nuncios, qui aliquo modo hospitale praedictum eiusve superiores pro tempore in elemosynis aliisque subsidiis charitativis ipsi hospitali pro tempore a quocumque et quomodocumque oblati et collectis fraudem committere quoquo modo praesumpserint; alios item quoscumque, etiam extraneos, qui elemosynas, dona, subsidia charitativa ipsius hospitalis aut eo-

rum partem aliquam quomodocumque occupare, retinere aut aliquo alio modo hospitale praedictum fraudare pariter praesumpserit eo ipso excommunicationis latae sententiae poena, a qua absolutionis beneficium nisi a Romano Pontifice, facta prius tamen aut in mortis articulo integra et reali restitutione praedicto hospitali, minime valeant obtinere, innodamus.

§ 5. In notarios quoque et tabelliones, qui testamentorum seu codicillorum aut aliarum etiam ultimarum voluntatum, in quibus aliquid in favorem et commodum praedicti hospitalis relictum aut dispositum fuerit, nisi id praedicti hospitalis administratoribus pro tempore revelaverint, aut alias sponte, etiam minime requisiti, non significaverint, eandem excommunicationis sententiam ferimus. Eos quoque, qui dolose aut negligenter elemosynas et nomina benefactorum et aliorum, qui legata ipsi hospitali reservaverint, innodari eo ipso volumus.

§ 6. Insuper eidem superiori in spiritualibus, quando et quoties opus fuerit, eos omnes, qui aliquo modo celare aut alias indebite occupare, vel occupata detinere bona aliqua praedicti hospitalis eiusve membrorum, casalia, praedia, vineas, campos, sylvas, pascua, incidere arbores, mutare terminos, dolum aut fraudem circa census et redditus, devolutionem bonorum, instrumenta, contractus, testamenta, donationes, obligationes aliasque scripturas, publicas vel privatas, committere; aut calices, patenas, cruces, candelabra, paramenta, libros aut alia ecclesiae mobilia; pecudes, animalia, lanas, caseum, butyrum, frumentum, ordeum, blada, legumina, cubilia, capsas, vestes, vasa aut alia quaecumque mobilia seu immobilia et semoventia bona quoquo modo subripere vel alias detinere ausi fuerint, praevia

Cui excommunicationi notarios etiam subponit legata non revelantes.

Et aliquid de membris hospitali in bonis irrrogantes.

Eiusque ministros et officiales a iurisdictione iudicum ordinariorum liberat.

Eos vero, qui fraudem in eius administratione commiserint.

Vel elemosynas retinuerint, excommunicationi subicit, absolutione Rom. Pontificis reservata.

Darogatio contrariorum.

Dat. die 4 iunii 1593, pontif. an. II.

publica monitione, nisi infra tempus ab ipso superiore praescribendum, integre restituerint; scientes etiam et non revelantes, et quoscumque, qui in praemissis temere aut dolose auxilium, consilium vel favorem praestiterint, publice excommunicatos declarandi, cuius excommunicationis absolutionem nobis et Sedi Apostolicae specialiter etiam reservamus, facultatem concedimus.

§ 7. Ad haec quascumque locationes perpetuas vel ultra triennium faciendas, necnon venditiones et alienationes bonorum quorumcumque stabilium eiusdem hospitalis, eiusque membrorum, sine speciali Sedis Apostolicae licentia, fieri posse prohibemus, et factas pro tempore quomodocumque et qualitercumque nullas, irritas et invalidas nulliusque roboris et momenti fore declaramus.

§ 8. Decernentes praesentes nostras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio, seu intentionis nostrae vel alio quocumque defectu notari, impugnari vel alias quoquo modo invalidari, infringi vel retractari minime posse, sed firmas, validas et efficaces existere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere; sicque et non alias in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices, ordinarios et delegatos, quavis auctoritate fungentes, sublata eis et eorum cui-libet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 9. Non obstantibus quibusvis apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, ac statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel

quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, tam episcopo Massiliensi quam cuivis alteri in contrarium quomodocumque concessis, confirmatis et approbatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et de verbo ad verbum expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi, ac si ad verbum insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, ad effectum praesentium tantum, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub anulo Piscatoris, die XVIII iunii MDXCIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 18 iunii 1593, pontif. an. II.

LXVII.

Committitur episcopo Tullensi ut ecclesias omnes et monasteria omnia, etiam exempta, suae dioecesis, auctoritate apostolica visitet, et observantiam decretorum Sacri Concilii Tridentini inducat.

Venerabili fratri Christophoro episcopo
Tullensi
Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam
benedictionem.

Pastoris muneri incumbit super commisso sibi grege ita vigilare, ut noxia repellat, utilia quaerat, oves salvas custodire studeat. Nos vero universi Domini gregis curae, divina disponente clementia, praepositi, fratres nostros in huius nostrae sollicitudinis partes vocatos, ad hoc praecipue commonere tenemur.

§ 1. Proinde, cum nuper ad nos rela-

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Abusus quoniam plurimi in Tullensis dioecesis ecclesias irreperant.

tum sit, non sine gravi animi nostri perturbatione, in ecclesia tua Tullensi et aliis forsitan ecclesiis civitatis et dioecesis Tullensis varios abusus contra sacri Concilii Tridentini decretorum dispositionem in hunc usque diem, non sine divini cultus detrimento et christifidelium scandalo, toleratos fuisse, nec aliquod a te tuisve antecessoribus episcopis Tullensibus in his tollendis remedium adhibitum fuisse aut adhiberi potuisse, ob nimiam, quam sibi, ut accepimus, dilecti filii decanus ac maior et alii archidiaconi, necnon Capitulum et canonici ecclesiae Tullensis assumpserunt auctoritatem et licentiam; ita ut, praeter alia multa, ipsius ecclesiae presbyteri, nullo praecedente, tuo vel episcopi pro tempore, examine nec approbatione, suas ad invicem aliorumque confessiones audiant, absolutionemque impendant, idemque in Sancti Gandulphi Tullensis, aliisque collegiatis ecclesiis ac monasteriis, nec non conventibus regularibus civitatis et dioecesis Tullensis passim fiat; concionatorem verbi Dei in cathedrali ecclesia, ac forsitan aliis ecclesiis, te vel eodem episcopo inconconsulto, ac de facto deputarint et deputent; tibi solemnem Ordinum collationem ad altare maius celebrare licere negent; conferenti vero Ordines ipsos, ac etiam festis solemnibus in pontificalibus celebranti assistere et ministrare, ac sacros et approbatos ritus et caeremonias in ministerio eiusmodi et praescripto libri pontificalis servare nolint; venientem ad ecclesiam indeque redeuntem non modo non associant, sed nec ad inchoandum officium expectent; feria v in Coena Domini ad Sacras Uctiones conficiendas assistere nolint; in aliisque multis ad munus et tuam iurisdictionem episcopalem pertinentibus te impediunt, ita ut neque ecclesias visitare, parochos examinare, diocesanam synodum frequentem et in-

tegram habere et celebrare, parochiales ecclesias in civitate et dioecesi instituere, ac alia permulta, quae deberes facere, libere non possis.

§ 2. Nos, ea qua decet ratione, abusus huiusmodi tolli, et sacri Concilii Tridentini decreta universa in ecclesia, civitate, et dioecesi praedictis, ut par est, observari et custodiri volentes, fraternitati tuae per praesentes committimus et mandamus, plenam, liberam et omnimodam tibi ad hoc, apostolica etiam auctoritate, procedendi facultatem tribuentes, ut cathedralem et collegiatis ac parochiales et alias ecclesias, etiam unitas, necnon monasteria quaecumque, etiam commendata, ac prioratus etiam hospitalis S. Spiritus, quae ordinarium et regularem visitatorem ex dispositione dicti Concilii non habent, aliaque beneficia ecclesiastica, cum cura et sine cura, civitatis et dioecesis Tullensis, tam in capite quam in membris, iuxta facultates tibi tam ordinario iure quam ex Concilii Tridentini decretis concessas, visites, et ibidem, quae reformatione indigere cognoveris, ad dicti Concilii Tridentini praescriptum reformes, et eiusdem Concilii decreta in omnibus et per omnia servari cures et facias; abusus praefatos ac quascumque contrarias consuetudines et statuta abroges et annulles; et contra inobedientes ac delinquentes et criminosos quoscumque, quavis auctoritate et dignitate fungentes, et quocumque privilegio vel immunitate suffultos, excommunicationis ac privationis etiam dignitatum aliorumque beneficiorum ecclesiasticorum et officiorum, aliisque sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis eo ipso, absque alia declaratione incurrendis, etiam per viam incarcerationis, et aliis tibi benevisis opportunis iuris et facti remediis, procedas.

§ 3. Non obstantibus cuiusvis litis pendencia inter te et dictum archidiaconum

Clemens episcopo visitationem totius dioecesis committit ad huiusmodi tollendos abusus et observantiam Concilii Tridentini inducendum.

Alienationes bonorum, Apostolica Sede in consilio, fieri vetat.

Clauulae pro perpetua huius constitut. observantia.

Obstantium derogatio.

Exordium.

maiores super iurisdictione archidiaconi, etiam in sacro Rotae auditorio nostro; ac tibi exinde factis et faciendis quibusvis inhibitionibus; necnon statutis et consuetudinibus, etiam eisdem decano, archidiacono, Capitulo et canonicis, necnon monasteriis illorumque abbatibus, et conventibus et aliis personis quibuscumque, sub quibusvis tenoribus et formis, ac etiam irritantibus et aliis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis et decretis, etiam per quoscumque Romanos Pontifices, praedecessores nostros, in contrarium praemissorum quomodocumque concessis, confirmatis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica ac de verbo ad verbum expressa mentio habenda esset, tenores huiusmodi praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die VIII Iulii MDXCIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 8 Iulii 1593, pont. an. II.

Sequitur adhortatio ad Capitulum et canonicos Tullenses ut, iuxta Concilii Tridentini decreta, episcopo suo parent.

Dilectis filiis decano ac maiori et aliis archidiaconis, necnon Capitulo et canonicis ecclesiae Tullensis

Clemens Papa VIII.

Dilecti filii,
salutem et apostolicam benedictionem.

Cum nuper, non sine animi nostri molestia, diversos isthic a vobis abusus, quibus cum fidelis populi scandalo et animarum vestrarum pernicie, divinum

obsequium diminuitur, et episcopalis iurisdictione et ordo ecclesiasticus irreverenter perturbatur et confunditur, contra decretorum sacri Tridentini Concilii dispositionem, perperam retineri intellexerimus; ad illos prorsus tollendos, pro nostri pastoralis officii debito, cogitationes nostras direximus. Vestrae siquidem dignitati et pietati convenire existimamus, ut antistiti vestro, cuius capitis membra in Christo estis, unanimiter adhaerentes, in divinis obsequiis praestandis, ac episcopalis functionibus, iuxta ipsius Concilii decreta, reverenter, ut par est, assistatis eidem in prospero dictae ecclesiae statu dirigendo humiliter intendentes, ac obedientiam et reverentiam debitas exhibentes, eius salubria monita et mandata suscipiatis, humiliterque et efficaciter adimplere curetis. Proinde, cum eidem antistiti iniunxerimus ut decreta Concilii Tridentini praedicta in eadem ecclesia, et civitate, et dioecesi Tullensi in omnibus et per omnia servari curet et faciat, visitet, abususque, consuetudines ac statuta eisdem decretis contraria prorsus abroget et annulet, vobis quoque per praesentes in virtute sanctae obedientiae praecipimus ut iis, quae ab ipso Tridentino Concilio decreta sunt, omnino pareatis, ac salutaribus eius decretis prompte vos accommodetis. Quod vos pro vestra in nos et Apostolicam Sedem reverentia, ac ea qua vestrum pastorem prosequi tenemini observantia, facturos plane confidimus. Alioquin vos scire volumus eidem antistiti, ut contra inobedientes, sententias, censuras et poenis ecclesiasticis aliisque iuris remediis procedat, contumissum et facultatem concessam a nobis fuisse.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die IX Iulii MDXCIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 9 Iulii 1593, pontif. an. II.

LXVIII.

Confirmatis litteris Gregorii XIII, revocatoque quodam brevi Sixti PP. V, regi catholico facultas conceditur causas omnes inter episcopos et Capitula ac milites militiarum de Alcantara et de Calatrava vertentes componendi¹.

Clemens Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Prooemium. Decet Romanum Pontificem super dominici gregis causas² constitutum omnino studio curare, ut inter egregias praesertim ecclesiasticas et militares personas, a quarum quiete regnorum etiam tranquillitas oriri consuevit, controversiae et dissensiones omnes e medio quam brevissime tollantur, et quae amicabili compositione posse transigi videntur, nullatenus in contentionis iudicariae angustias et dissidia, si fieri potest, pertrahantur.

Gregorius XIII causas omnes inter milites de Alcantara et de Calatrava, atque episcopos et Capitula Hispaniarum vertentes ad se avocavit.

§ 1. Itaque, cum, sicut accepimus, felicis recordationis Gregorius XIII, praedecessor noster, recolend. memor. Clementis VII, Pauli III et Pii IV, etiam praedecessorum, vestigiis inhaerendo (qui similes provisiones quoad priores et fratres ac alias personas militiae Sancti Iacobi de Spatha, Ordinis S. Augustini, antea fecerant) omnes lites ac quaestiones et differentias in Romana Curia et extra eam, coram diversis iudicibus ordinariis et delegatis, in quavis instantia pendentes, et quae etiam moveri possent in futurum inter Toletanum, Hispalensem, Granatensem, Compostellanum, Valentinum ac Burgensem archiepiscopos, necnon Cordubensem, Conchensem, Cauriensem, Abulensem, Pacensem, Gadicensem, Oxomensis, Carthaginensem, Giennensem, Malacitanum, Civitatensem, Salamantinum,

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

² Legimus causas (R.T.).

Zamorensem, Seguntinum et Pampilonensem episcopos, eorumque Capitula, necnon praelatos ac quascumque alias personas ecclesiasticas, tam seculares quam regulares, in Hispaniarum regnis consistentes, ex una, ac priores, praepotentes, milites et alios fratres militiarum de Calatrava et Alcantara, Cisterciensis Ordinis, eorumque conventus et loca, partibus ex altera, tam super decimarum personalium, praedialium ac mixtarum, necnon novalium, pecudum et armentorum solutione, quam etiam super iurisdictione seu praesentandi personas idoneas dictae militiae ad vicarias, praepotentes et alia beneficia ecclesiastica eiusdem militiae, illaque administrandi, regendi, gubernandi rebusque aliis in actis causarum huiusmodi latius deductis ad se avocaverit, illasque earumque decisionem et determinationem ad suum et Sedis Apostolicae beneplacitum (ita tamen quod interim partes ipsae in possessione, in qua existebant, manuteneri et defendi deberent, nihilque innovari posset) suspenderit, easque universas et singulas charissimo in Christo filio Philippo Hispaniarum regi catholico per ipsum concordandas et componendas commiserit, ita quod, dicto beneplacito durante, idem rex catholicus in illis pro concordia et amicabili compositione se interponere, agere et procedere libere et licite valeret, plenariam et liberam licentiam, facultatem et auctoritatem concesserit, decernendo partes ipsas ad observandum ea omnia, quae in praemissis per eundem regem concordata, amicabiliter composita et terminata fuissent, omnino teneri et efficaciter obligatas existere, nec ab illis ullo unquam tempore resilire posse, prout in ipsius Gregorii litteris in forma brevis, sub datum die XX Octobris MDLXXXIV expeditis, plenius continetur.

§ 2. Et nihilominus episcopus et Capi-

Ac Philippo regi componendas commisit.

Sixtus vero V ab hac lege exempt causas verentes inter episcopum Cauriensem et dictas militias.

tulum Cauriense a piae memoriae Sixto V, etiam praedecessore nostro, per alias in eadem forma brevis litteras, sub datum xxx octobris MDLXXXVI expeditas, obtinuerunt avocationem, suspensionem omniaque in dictis litteris Gregorii contenta, cum omnibus inde sequitis, in quibus tamen liber partium consensus non intervenerat, quoad causas et lites Caurienses inter episcopum et Capitulum et eorum quemlibet ex una, et milites de Alcanthara, archipraesbyteros omnesque alios, coram quibuscumque auditoribus, ex altera partibus quomodolibet pendentes, relaxari, revocari et annullari; ac episcopum, et Capitulum praedictum et eorum singulas dictae Cauriensis dioecesis ecclesias in eum, in quo ante dictas litteras Gregorii erant statum, plenarie reintegrari, ita quod de caetero episcopus et Capitulum et quilibet eorum, ut prius, iura sua et ecclesiae iustitia mediante, contra dictas militias et earum personas ac quamlibet illarum prosequi, in iudicio et extra, libere et licite valerent in omnibus et per omnia, perinde ac si dictae litterae Gregorii, quoad ipsos, numquam emanassent; sicque per quoscumque iudices, ordinarios et delegatos, etiam dictae Rotae auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiti debere; irritum quoque et inane decernens quidquid secus super his contigeret attentari, et alias, prout latius in praedictis litteris continetur.

Quod tamen cum perturbationum causa esse possit.

§ 3. Cum autem, sicut pro parte dicti regis catholici nobis expositum fuit, valde quieti, paci et tranquillitati dictarum militiarum et ecclesiarum ac totius etiam regni conveniat, ut controversiae, lites, quaestiones et differentiae huiusmodi inter dictum episcopum et Capitulum ac ecclesias dictae civitatis et dioecesis Cau-

riensis, et priores, praeceptores et milites dictarum militiarum, absque strepitu et figura iudicii, extrajudicialiter et amicaliter potius quam cum maximis dispendiis, protelationibus et omnium incommodis cognoscantur, valdeque expediat ne praedicti milites, qui dicti regni personae egregiae ac principales existunt, et quos pro regis servitio expeditos esse convenit, immemorabilibus litibus et disensionibus cum omnibus fere ecclesiasticis personis et praelatis dicti regni implicentur, quos etiam pro pacis conservatione et regni quiete a fori tumultu remotos esse par est, neque praeterea ferendum videatur, ut episcopus et Capitulum praedictum praebeant suo exemplo aliis omnibus archiepiscopis, episcopis et praelatis ac personis ecclesiasticis, in dictis litteris compraeensis, occasionem similes revocationes dictarum litterarum Gregorii impetrandi, in maximum scandalum populorum et militiarum detrimentum, cum praesertim facilius et brevius huiusmodi omnes controversiae, cum partium ipsarum commoditate a rege ipso, qui omnibus aequa lance iustitiam ministrare paratus est, seu ab eius deputatis, qui iam de huiusmodi praetensionibus pleniorum habent seu facile habere possunt cognitionem et informationem, concordari et sopiri possint.

§ 4. Nos, supplicationibus dicti catholici regis inclinati, litteras Gregorii praedictas, cum omnibus in eis contentis ac inde sequitis, adversus dictas Sixti litteras, quarum tenores hic pro sufficienter expressis et de verbo ad verbum insertis haberi volumus, confirmantes ac reintegrantes in omnibus et per omnia, perinde ac si per dictas Sixti litteras numquam relaxatae et annullatae fuissent, neque dictae Sixti litterae emanassent; ac insuper lites et causas Caurienses in Rota quomodolibet pendentes inter episcopum

Clemens renovat Gregorii XIII litteras, et Sixti decretum irritat.

et Capitulum et eorum quemlibet ex una, et milites de Alcantara, archipraesbyteros omnesque alios¹, coram quibuscumque iudicibus, etiam in Rota pendentes, harum serie ad nos avocantes, eidem regi catholico, ut dictas litteras Sixti et aliis iudiciariis actibus, in causis huiusmodi, minime obstantibus, causas et controversias huiusmodi per se vel alium seu alios ab eo deputatos, pro sua prudentia et circumspectione, concordare, componere ac amicaliter terminare et finire possit et debeat, intra biennium tamen a data praesentium computandum, per praesentes plenam et liberam facultatem et auctoritatem ac iurisdictionem concedimus et impertimur.

Sed si lites intra biennium non componantur, Sixti V litteras servari iubet.

§ 5. Quod si intra biennium, ut praefertur, causae et controversiae praedictae concordatae non fuerint, dictae Sixti V litterae primas vires assumant et in robore suo remaneant.

Quidquid vero inter partes fuerit concordatum ratum habet.

§ 6. Decernentes quidquid per regem ipsum seu ab eo deputandos in praemissis inter omnes supradictas partes et personas amicaliter concordatum, terminatum, stabilitum et pro sua prudentia compositum et ordinatum fuerit, validum ac efficax existere, ab ipsisque partibus efficaciter observari ac retineri debere, neque ab illis ullo unquam tempore sub quovis praetextu et causa resiliari posse, partibusque ipsis perpetuum silentium imponi debere, prout, tenore praesentium, imponimus. Si quas vero ex praedictis causis, post litteras Gregorii ac etiam Sixti praedictas, idem rex catholicus concordaverit et composuerit, ut supra, eam vim volumus eas concordias obtinere, quam obtinerent, si post datam praesentium per ipsum concordatae et compositae fuissent.

§ 7. Sicque per quoscumque iudices, ordinarios et delegatos, etiam causarum

¹ Deest forte ex altera partibus (R.T.).

dicti palatii auditores, et S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, in praemissis omnibus et singulis iudicari debere; irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Et ita in quolibet tribunali iudicandum statuit.

Contra non tollit.

§ 8. Non obstantibus praemissis et constitutionibus et ordinationibus apostolicis; necnon dictarum militiarum et ecclesiarum statutis et constitutionibus, confirmatione apostolica aut quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis ac litteris apostolicis in contrarium quomodolibet concessis et innovatis, ac omnibus illis, quae praedecessores praedicti voluerunt non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die ix iulii MDXCIII, pontificatus nostro anno II.

Dat. die 9 iulii 1593, pontif. an. II.

LXIX.

Oppidum Celsonae ab Urgellensi dioecesi seiungitur, et in civitatem erigitur, illiusque parochialis ecclesia cathedralis efficitur.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam.

Super universas orbis ecclesias, Eo disponente, Qui cunctis imperat, et Cui omnia obediunt, quamquam sine nostris meritis, constituti, levamus in circuitu agri dominici oculos nostrae mentis more pervigilis pastoris inspecturi quid provinciarum et locorum quorumlibet statui congruat, ac desuper (hoc praesertim tempore, quo humani generis hostis omni conatu ad ipsarum animarum perniciem

Exordium.

¹ Ex Regest. in Cancell. Apost.

et fidei catholicae eversionem incumbit) disponi debeat: unde, divino fulti praesidio, dignum, quin potius debitum, arbitramur in irriguo militantis Ecclesiae agro novas episcopales sedes et ecclesias plantare, praecipue dum catholicorum regum vota id esposcunt, ut per huiusmodi novas plantationes popularis augeatur devotio, divinus cultus floreat, et animarum salus subsequatur, loca insignia praesertim, quorum incolae benedicente Domino, multiplicati noscuntur, dignioribus titulis et condignis favoribus illustrentur, ipsique incolae, honoratorum praesulum assistentia, regimine et doctrina suffulti, in via Domini magis magisque perficiant.

Causae huiusmodi erectionis faciendae.

§ 1. Sane cum charissimus in Christo filius noster Philippus Hispaniarum rex catholicus, qui pro sua singulari pietate maximoque catholicae fidei zelo nihil magis in suis regnis et dominiis quam ipsius fidei exaltationem et divini cultus augmentum exoptare videtur, ac ut pium et catholicum regem decet, non minus de salute animarum populorum sibi subiectorum, quam de praefatorum regnorum et dominiorum conservatione est sollicitus, idque facile consequi posse cogitans ex novarum ecclesiarum cathedralium erectione, praesertim ubi dioeceses ob nimiam earum latitudinem, nedum quotannis, sed ne toto quidem biennio a propriis episcopis visitari possunt, prout in dioecesi Urgellensi, quae est in principatu Cathaloniae, evenire iamdiu re ipsa compertum est, nobis significari fecisset, quod dioecesis Urgellensis, quae habet ad eius fines plura loca regni Galliae haeresi infecta, ob illius amplitudinem, locorumque et parochialium ecclesiarum frequentiam et periculum animabus imminens, propter haereticorum vicinitatem, non potest a proprio episcopo commode visitari, ipseque solus episco-

pus omnibus suorum dioecesanorum necessitatibus, prout convenit, supplere non valet, ex quo maximum eorum animae detrimentum patiuntur; si oppidum de Celsona (quod intra fines ipsius dioecesis Urgellensis, sub saluberrimo aere situm et altis muris cinctum existit, et a civitate Urgellensi milliariis circa quinquaginta distat, ac domos circiter sexcentas, et praeter eius admodum insignem et elegantis structurae parochialem ecclesiam sub invocatione Beatae Mariae Virginis, cum commodo et amplo palatio illi contiguo, ac domum Ordinis Fratrum Minorum Capuccinorum nuncupatorum, et hospitale, confraternitatesque laicorum, necnon incolae nobiles terrarum duos equites, legum et artium ac medicinae doctores, cives, mercatores et artifices omnis generis, ac territorium admodum amplum, fertile et amoenum, omnibus ad illius incolarum vitae sustentationem necessariis fatis refertum) in civitatem, illiusque ecclesia praefata, cuius sacrum paramentis et aliis ad cultum divinum necessariis decenter ornatum existit, in cathedralem ecclesiam erigerentur et instituerentur, inde profecto cleri et populi salus, cum ecclesiae et oppidi praefatorum decore, longe magis proveniret.

§ 2. Nos, qui dudum inter alia volumus quod petentes beneficia ecclesiastica aliis uniri, tenerentur exprimere verum annum valorem etiam beneficii cui aliud uniri peteretur, alioquin unio non valeret, et semper in unionibus commissio fieret ad partes, vocatis quorum interesset, praemissis ac aliis rationalibus causis, in congregatione cardinalium super rebus consistorialibus deputatorum, cui negotium huiusmodi examinandum commisimus, mature discussis, adducti, ac etiam ipsius Philippi regis precibus inclinati, habita super hoc cum venerabilibus fratribus nostris S. R. E. cardinalibus ma-

Divisio et erectio, de qua in rubrica.

tura deliberatione, de illorum consilio et assensu, ac de apostolicae potestatis plenitudine, ab ecclesia Urgellensi eiusque mensa episcopati dictum oppidum, cum suis villis, terris et terminis, totoque territorio, necnon ecclesiis, hospitalibus, confraternitatibus et piis locis caeterisque omnibus beneficiis ecclesiasticis, cum cura et sine cura, saecularibus et quorumvis Ordinum regularibus, ac etiam clero et populo universo, iuribus quoque et actionibus episcopo Urgellensi pro tempore existenti competentibus, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo dividimus et separamus, ac ab omni ipsius ecclesiae Urgellensi iurisdictione, potestate et subiectione etiam perpetuo eximimus et liberamus.

Ecclesia Celsonensis suffraganea archiepiscopo Tarracoenensi cum iure ordinario, privilegiis, etc. erigitur.

§ 3. Insuper oppidum in civitatem Celsonensem nuncupandum, et ecclesiam Beatae Mariae Virginis huiusmodi, in cathedralem ecclesiam sub invocatione eiusdem Gloriosissimae Virginis Mariae archiepiscopi Tarracoenensis suffraganeam futuram; ac in ea dignitatem, sedem et mensam episcopalem, cum omnibus privilegiis, honoribus, iuribus et insignibus debitis et consuetis, pro uno episcopo Celsonensi nuncupando, qui eidem ecclesiae praesit, illamque ad ecclesiae cathedralis formam redigat, ac iurisdictionem episcopalem, necnon praefatorum sic divisorum beneficiorum omnium dispositionem ordinario iure, aliaque omnia, quae ad munus episcopale pertinent, habeat et exercent, praefatoque archiepiscopo iure metropolitico subsit.

Efformatio Capituli cum quatuor dignitatibus.

§ 4. Ac in eadem ecclesia Celsonensi unum decanatum post pontificalem maiorem, et unum archidiaconatum et unam cantoriam et unam thesaurariam, inferiores dignitates, necnon duodecim canonicatus et duodecim praebendas pro uno decano, uno archidiacono ac uno can-

tone et uno thesaurario ac duodecim canonicis, qui insimul Capitulum faciant, etiam cum mensa capitulari, arca, sigillo et aliis capitularibus insigniis, eisdem auctoritate et tenore, similiter perpetuo erigimus et instituimus.

§ 5. Ac ipsi ecclesiae sic in cathedralem erectae civitatem Celsonensem eiusque incolas et habitatores pro civitate, et civibus; necnon villas, terras et terminos, totumque territorium ipsum Celsonensem, ac praeterea plura alia oppida, terras, castra, loca et territoria ab eadem Urgellensi dioecesi, et nonnulla alia loca a dioecesi Vicentina, ipsi dioecesi Celsonensi commodiora, per commissarios ad id per nos deputandos dismembranda et assignanda, pro eius dioecesi; ac etiam clerum et populum, civitatis et dioecesis Celsonensis pro clero et populo.

Dioecesis termini per commissarios constitucudi.

§ 6. Praeterea mensae episcopali praefatae palatium dictae ecclesiae; sic in cathedralem erectae, contiguum pro palatio episcopali ad usum et habitationem episcopi, auctoritate et tenore praefatis, pariter perpetuo concedimus et assignamus. Insuper mensae episcopali praefatae, pro eius dote, abbatiam eiusdem ecclesiae de Celsona, quae de iure patronatus ipsius Philippi regis existit, quae quidem ecclesia nuper a statu regulari Ordinis S. Augustini canonicorum regularium ad saecularitatem redacta fuit, cuius abbatiae fructus ad trecentos florenos in libris Camerae Apostolicae taxati reperiuntur; ac prioratum S. Laurentii de Muronis, Ordinis S. Benedicti, Urgellensis dioecesis, oppido Celsonensi, in civitatem, ut praefertur, erecto, ad quatuor circiter milliaria vicinum, et a monasterio ad Tavernoles, etiam Urgellensis dioecesis, quod de simili iure patronatus ipsius Philippi regis existit, dependentem, cuius ducentorum triginta; et quatuor dignitatibus, pro earum dote, abbatiam San-

Episcopi domus et mensa.

Clemens petita confirmat.

§ 3. Nos, negocium huiusmodi dilectis filiis nostris Dominico Sancti Grisogoni Pinello, et Benedicto S. Marcelli Iustiniano, ac Hieronymo S. Pancratii Mattheo nuncupatis, titulum presbyteris cardinalibus, nobis referendum demandavimus. Habita igitur super praemissis ab eisdem cardinalibus informatione sufficienti, singularum litterarum praefatarum tenores etiam veriores praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati; in primis omnia et singula statuta, privilegia, constitutiones et ordinationes collegii U. I. doctores praedicti, quorum omnium tenores, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis et insertis haberi volumus, dummodo illa sint in usu et sacris canonibus non repugnent, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti defectus, ac alios quoscumque, si qui intervenerint in iisdem, supplemus, eaque perpetuo observari debere decernimus.

Rationeque habet concessionem Leonis X causas appellationum cognoscendi.

§ 4. Concessionem quoque Leonis praedecessoris praedicti super facultate cognoscendi causas appellationum praedictas, ac litteras desuper expeditas, quatenus sint in usu, confirmamus et approbamus, inhibentes legatis, vice-legatis et gubernatoribus praefatis, in virtute sanctae obedientiae, ne imposterum ipsi vel eorum aliquis causas huiusmodi, postquam coram dictis praesidentibus introductae fuerint, avocare, et aliis iudicibus committere, aut quoquo modo iurisdictionem ipsam impedire valeant seu praesumant; decernentes omnia et singula contra praemissa acta, processus et sententias nullius roboris vel momenti fore, minimeque exequi posse aut debere. Facultatem praeterea seu privilegium legi-

timandi spurios et bastardos, nec non creandi notarios seu tabelliones, ut supra per piae memoriae Paulum praedecessorem praedictum eidem collegio concessum, et litteras desuper confectas, auctoritate et tenore praemissis, iuxta formam litterarum eiusdem Pauli praedecessoris, dummodo sint in usu, approbamus et confirmamus.

Et alia privilegia.

§ 5. Et insuper, cum nos alias, seu nuper ad instantiam dilectorum filiorum sapientum dictae Universitatis per alias nostras litteras voluerimus quod salaria illorum, qui exemptionem ab onere legendi habent, obitu ipsorum seu cuiuslibet eorum adveniente, in fabricam per praefatum Dominicum cardinalem (tunc Sedis Apostolicae in dicta civitate de latere legatum) olim designatam, converterentur, ac etiam duo magistri grammatices, cum salario centum scutorum cuilibet ipsorum annuatim integre persolvendo ex augmento per dictum Sixtum praedecessorem eisdem lectoribus assignato, conducirerentur, ac alias prout in dictis nostris litteris plenius continetur. Cumque dictum augmentum, quod erat circiter scutorum mille quingentorum, hodie, ut accepimus, magnam patiatur diminutionem, ex eo quod a contributione illius collegia et confraternitates civitatis praedictae omnimodam liberationem, monasteria vero pro dimidia parte ex quantitate ipsis imposita per dictum Sixtum praedecessorem, a nobis gratiam meruerunt, et ex aliis causis; nos, indemnitati Universitatis lectorum huiusmodi consulere volentes, auctoritate et tenore praedictis, volumus ac eisdem Universitati et lectoribus perpetuo concedimus quod salaria quaecumque doctorum seu lectorum exemptionem habentium vel aliorum quorumcumque pro tempore decedentium, non in dictam fabricam converti, sed, prout antequam dictae nostrae

De salarii augmento.

Sensus litterarum apostolicarum explicatur.

litterae emanarent, ac iuxta formam litterarum Pii praedecessoris huiusmodi convertebantur seu distribuebantur, et uti hactenus fieri consuevit, erogari omnino debeant. Quodque magistri grammatices praefati in quantitate praedicta ipsis assignata, in eo, quod dictae quantitatis augmento defuerit, patiantur et sentiant proportionabiliter eandem diminutionem et eodem modo et forma, sicut patiuntur et sentiunt, et hactenus quaecumque causa et occasione passi fuerunt et imposterum patientur alii eiusdem Universitatis lectores, et quoad hoc inter lectores Universitatis praedictae intelligantur et sint comprehensi, sicque et non aliter intelligantur, et locum habeant dictae nostrae litterae, et dismembratio seu applicatio per dictum Dominicum cardinalem, alias dictae civitatis legatum, ad favorem ipsorum magistrorum facta. Quodque universa portio dimidia, quae hodie a monasteriis et regularibus iam dictis remanet solvenda, in moneta argentea, nulla quatenorum parte admixta, omnino persolvatur, prout etiam in simili moneta de paulis argenteis, et non aliter debitis temporibus persolvi volumus in manibus depositarii ab eisdem lectoribus deputandi, integrum salarium iisdem solvi solitum per nostrum et Sedis Apostolicae in dicta civitate thesaurarium, quodque per eundem thesaurarium nunc et pro tempore existentem ex quibuscumque redditibus et proventibus Camerae nostrae Apostolicae, et non per illius seu eiusdem Camerae debitores, iuxta dictas litteras Pii praedecessoris solvatur. Et quia libra piscium minorum, super quibus certa eiusdem amenti rata, iuxta ipsius Sixti praedecessoris litteras, assignata fuit, tunc temporis pro quinque quaternis vendebatur, licet post mutationem valoris monetae sex quaternis vendatur, et conductores lacus Perusini ex eodem quaterno, ut

praefertur, aucto tres tantum ex quatuor partibus vere habere debent, ad hoc ut habeant tres integros quaternos eis vere, secundum antiquam monetam, debitos, nos reliquam quartam partem quaterni praedicti ad favorem et commodum Universitatis lectorum praedictorum cedere omnino volumus, prout illam ex nunc eisdem Universitati et lectoribus, auctoritate et tenore praedictis, similiter perpetuo applicamus et appropriamus, et quaecumque exceptione seu excusatione cessantibus et omnino postpositis, realiter et cum effectu persolvi volumus et mandamus. Postremo, quoniam nobis maxime cordi est gymnasium Perusinum, mandamus legatis, vice-legatis et gubernatoribus civitatis praedictae pro tempore existentibus, ut causam Universitatis Studii ac lectorum praefatorum praecipue habeant commendatam, curentque quam diligentissime ut lectores praedicti debitis temporibus nullam in exactione suorum salariorum dilationem patiantur, et contra quoscumque solvere debentes ad effectuale solutionem ac satisfactionem ex puro etmero eorum officio, nullis feriis, aut alia exceptione et appellatione remota, procedant.

Cassio pretii piscium lacus Trasimoni favore lectorum.

§ 6. Decernentes praesentes litteras nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis vitio, seu intentionis nostrae aut alio quocumque defectu, etiam ex eo quod interesse habentes vel praetendentes ad hoc vocati non fuerint, vel praemissis non consenserint, aut alias notari, impugnari, invalidari aut ad terminos iuris reduci, seu in ius vel contrarium revocari non posse; sicque et non aliter per ipsius civitatis legatum, vice-legatum, gubernatorem et alios quoscumque iudices, quavis auctoritate fungentes, nunc et pro tempore existentes, etiam S. R. E. cardinales et causarum palatii apostolici auditores, sublata eis

Clausulae pro perpetua harum litterarum firmitate et observantia.

et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari; districtius inhibentes dictae civitatis etiam de latere legato, vice-legato, gubernatori et aliis quibuscumque iudicibus, nunc et pro tempore existentibus, ne collegium et lectores praefatos super praemissis omnibus et singulis vel eorum aliquo, quovis praetextu seu quaesito colore, molestare, perturbare vel inquietare audeant seu praesumant.

Esequutores designati.

§ 7. Et nihilominus venerabili fratri nostro episcopo Perusino, ac dilectis filiis curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, ac dictae civitatis gubernatori nunc et pro tempore existentibus, per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque solemniter publicent, ac publicari et ea omnia et singula perpetuo observari faciant atque procurent, nec non thesaurarium dictae civitatis et alios obligatos, seu quomodolibet solvere debentes, ad solutiones praefatas faciendas cogant et compellant, non permittentes collegium et lectores huiusmodi ac illorum singulares personas desuper a quoquam quomodolibet molestari, perturbari aut inquietari. Contradictores quoslibet et rebelles ac praemissis non parentes per sententias et censuras ecclesiasticas ac etiam pecuniarias poenas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc auxilio brachii saecularis.

Derogatio contrariarum.

§ 8. Non obstantibus praedictis nostris litteris, ac eiusdem Pii praedecessoris de gratis interesse Camerae quomodolibet concernentibus, in eadem Camera, infra

certum inibi expressum tempus, praesentandis et registrandis, nec non pie memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur; et quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac dictae civitatis, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; ac omnibus illis, quae dicti praedecessores in singulis eorum litteris praefatis voluerunt non obstare. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint, per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die xx iulii MDCXIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 20 iulii 1593, pontif. an. II.

LXXI.

Confirmatio concordiae initae inter Alexandrum cardinalem Farnesium, et ecclesiasticos Avenionenses et comitatus Venaissini super exemptione cleri a lege spoliarum, et ratificatio litterarum Iulii III et Pii V.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Regimini universalis Ecclesiae, meritis licet imparibus, disponente Domino, praefati Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium

sidentes, inter fideles quoslibet, praesertim ecclesiasticos Dei ministros, aliasque personas ecclesiasticas, ad invicem pro tempore dissidentes, pacem conciliare, concordiamque vigere et augeri, sinceris desiderantes affectibus, illa quae propterea processisse dicuntur, ne in recidivae contentionis scrupulum relabantur, sed firma perpetuo et illibata persistent, libenter, cum a nobis petitur, apostolico munimine roboramus, ipsosque Dei ministros ab indebitis molestiis, dum id aequitas suadere videtur, sublevamus.

Orta controversia inter ecclesiasticos Avenionenses et comitatus Venaissini ac legatos Sedis Ap. super spoliis.

§ 1. Sane nobis nuper pro parte dilectorum filiorum cleri singulariumque personarum ecclesiasticarum in nostris civitate Avenionensi et comitatu Venaissino degentium expositum fuit quod alias, cum his, et causa ac controversia primo inter bonae memoriae Franciscum de Claramonte, S. R. E. cardinalem, tunc in civitate et comitatu praedictis Apostolicae Sedis legatum de latere, et deinde, eo vita functo, inter similis memoriae Alexandrum cardinalem de Farnesio nuncupatum, praedicti Francisci cardinalis in eadem legatione successorem, ex una, et praedictos clerum et personas ecclesiasticas partibus ex altera, super exactione spoliarum, personarum ecclesiasticarum, saecularium et regularium huiusmodi tempore illorum obitus remanentium, quae legati ad se ratione legationis suae spectare et pertinere; clerus vero et personae ecclesiasticae praedictae se de illis tam inter vivos quam in ultima voluntate libere disponere, neque ipsum pro tempore existentem legatum in illis se quomodolibet intromittere posse vel debere, seque in huiusmodi practica et longissime continuata possessione, seu quasi esse asserebant, rebusque aliis in actis causae et causarum huiusmodi latius deductis, et illarum occasione in Romana Curia coram certo causarum palatii apostolici au-

ditore seu locumtenente orta fuisset, ac diversi processus super his pro ipsius negotii et causae introductione per certos commissarios ad id specialiter per Sedem Apostolicam deputatos in eisdem partibus facti, et ad eandem curiam transmissi; et in huiusmodi causa ad nonnullos actus, citra tamen illius conclusionem, deventum fuisset; tandem Alexander cardinalis et legatus ac clerus praedicti, ultiores litium anfractus, labores et dispendia vitare volentes, ad certam concordiam seu transactionem, sub tamen eiusdem Sedis beneplacito, devenerunt, per quam inter alia dictus Alexander cardinalis liti et causae praedictis, tam in dicta curia quam forsitan extra eam et alias quomodolibet pendentibus, in quocumque statu et instantia reperirentur, nec non iuri et facultati exigendi dicta spolia, tam vigore privilegiorum sibi in vim suae legationis concessorum, quam assertae diuturnae possessionis seu quasi, nec non quarumcumque litterarum apostolicarum a quibuscumque Romanis Pontificibus, etiam a felicis recordationis Paulo Papa III et Iulio etiam III praedecessoribus nostris, in eiusdem Alexandri cardinalis et legati favorem, et adversus ipsos clerum et personas ecclesiasticas spolia praedicta non solventes seu occultantes emanatarum, et alias quomodocumque competentibus et in futurum competituris: ita quod nullo umquam tempore sibi aut suis in eadem legatione successoribus ius in huiusmodi spoliis ac eorum collectione et recuperatione competere, nec clerus et personae praedictae seu eorum haeredes et successores, ulla ratione, ad illorum exhibitionem et praestationem cogi et compelli possent, in favorem eorumdem cleri et personarum ecclesiasticarum cessit; clerus vero et aliae personae praedictae summam mille scutorum eidem Alexandro cardinali solvere et dare promiserunt, et

Cardin. Farnesius causam renuncians totalem clero cessit.

Clerus autem promisit et solvere mille scuta.

Quam concordiam Iulius III ratam habuit.

alias, prout in praemissis, transegerunt, convenerunt et concordarunt. Ac demum dictus Iulius praedecessor, ad ipsorum Alexandri cardinalis et cleri preces, concordiam, transactionem seu conventionem praedictas, nec non, prout illas concernebant, omnia et singula alia in instrumentis seu aliis scripturis desuper confectis contenta et alia inde sequuta quaecumque, licita et honesta, ac sacris canonibus minime contraria, auctoritate apostolica, ex certa scientia sua, confirmavit et approbavit, ac illis perpetuae firmitatis robur adiecit, omnesque et singulos iuris et facti defectus, si qui forsitan intervenissent in eisdem, supplevit; nec non partes praedictas ab eis quovis praetextu seu quacumque occasione vel causa resilire non posse, sed ad illorum totalem observationem teneri, et ad id sententiis, censuris et poenis ecclesiasticis, ac aliis pecuniariis, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis, cogi et compelli, nec de caetero clerum et personas huiusmodi ullatenus per ipsum Alexandrum cardinalem et legatum suosve in dicta legatione successores aut eundem Iulium praedecessorem vel quoscumque alios Romanos Pontifices successores suos pro tempore existentes, vel ad dictam Sedem ullo umquam tempore super exactione dictorum spoliolum, quovis quaesito colore, molestari aut perturbari posse; sicque per quoscumque iudices commissarios, etiam S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; ac quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decrevit, prout in instrumento seu instrumentis et quibusdam litteris ipsius Iulii praedecessoris.

§ 2. Postmodum vero recolendae me-

moriae Pius Papa V, pariter praedecessor noster, accepto quod bonae etiam memoriae Carolo, tituli S. Grisogoni presbytero cardinali Borbonio nuncupato, in locum Alexandri cardinalis, quoad legationem huiusmodi suffecto, illius procurator fiscalis, simul atque quispiam ex dicto clero ab humanis decesserat, defuncti spolia statim apprehendere, fiscoque legati vindicare et appropriare, ac alias clerum super libera facultate de bonis suis in ultima voluntate disponendi perturbare conabatur, in magnum cleri praedicti et populi Avenionensis scandalum; eidemque Pio praedecessori pro parte cleri et personarum praedictarum supplicato ut in praemissis providere dignaretur, dictus Pius praedecessor concordiam, instrumentum ac decretum dicti Iulii III quoad spolia cleri non exigenda, litterasque et inde sequuta huiusmodi quaecumque apostolica auctoritate confirmavit et approbavit, ac ipsos clerum et personas ecclesiasticas per Carolum cardinalem et pro tempore existentes legatos super spoliis huiusmodi de caetero molestari non debere, decrevit, aliaque in his necessaria fecit et ordinavit, prout in suis desuper confectis litteris respective plenius continetur.

§ 3. Cum autem, sicut exhibita nobis nuper pro parte eorundem cleri et personarum ecclesiasticarum petitio continebat, ipsi cupiant concordiam, litteras et alia praemissa per Sedem Apostolicam confirmari et approbari, nobisque humiliter supplicari fecerint quatenus, pro firmitate illorum subsistentia, robur nostrae confirmationis similiter adicere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 4. Nos igitur clerum et singulares eius aliasque personas praedictas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti aliisque ecclesiasticis senten-

Pius V de-
nuo confirmavit,
prohibens quominus
clerus a
legatis pro spoliis
molestaretur.

Clerus omnia
ea rata haberi
iussit Clemente

Clementis quo-
que confirmavit

tiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, ac instrumentorum, litterarum et aliorum praedictorum ac inde sequutorum quorumcumque tenores, nec non litis seu litium et causarum quarumcumque super praemissis aut eorum occasione ubilibet pendendum status et mevita, aliorumque hic, etc., forsitan de necessitate exprimentorum tenores, praesentibus pro sufficienter expressis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, concordiam, instrumentum, decretumque Iulii praedecessoris quoad spolia cleri non exigenda, in civitate Avenionensi et comitatu Venaissino nostris dumtaxat consistentia, ac in aliis locis legationi praedictae subiectis, ac singulas litteras praedictas, nec non omnia et singula in illis contenta et inde sequuta quaecumque, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, ac illis perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiecimus, omnesque et singulos iuris et facti ac solemnitatium etiam substantialium defectus, si qui forsitan intervenerint in eisdem, supplemus.

Sicque in perpetuum observari iubet.

§ 5. Ac confirmationem, approbationem, adiectionem, suppletionem aliaque praemissa ac praesentes litteras nullo umquam tempore, etiam ad cuiuscumque legati instantiam, ex quacumque causa, revocari, alterari, limitari aut derogari, seu de subreptionis vel obreptionis aut nullitatis vitio seu intentionis nostrae aut alio quopiam defectu notari posse, sed illa valida et efficacia fore, suosque plenarios effectus sortiri et inviolabiliter observari; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. cardinales, sublata

eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et diffiniri debere; ac quid quid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, attentari contigerit, irritum et inane decernimus.

§ 6. Quocirca dilectis filiis Curiae causarum Camerae Apostolicae generali auditori, abbati S. Andreae status Avenionensis et officiali Auraicensi per praesentes committimus et mandamus quatenus ipsi, vel duo aut unus eorum, per se vel alium seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte cleri et personarum, suorumve haeredum, successorum aut ab eis habentium praedictorum causam vel alicuius eorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, ac illis in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra illos eorumque singulos confirmatione, approbatione, adiectione, suppletionem, inhibitionem, decreto aliisque praemissis iuxta praesentium tenorem pacifice frui et gaudere; non permittentes eos vel eorum aliquem desuper per ipsos legatum, vice-legatum, procuratorem fiscalem seu alios quoscumque quomodolibet indebite molestari, perturbari aut inquietari; contradictores quoslibet et rebelles censuris et poenis aliisque opportunis iuris remediis, eadem auctoritate nostra, appellatione postposita, compescendo; ac legitimis super his habendis servatis processibus, illos censuras et poenas huiusmodi incurrisse declarando, ipsasque censuras et poenas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Executores
deputat.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac felicis recordationis Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, de una, vel Concilii generalis de duabus diaetis, dum-

Obstantia tollit

modo quis auctoritate praesentium ultra tres diaetas ad iudicium non trahatur; aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis; ac etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis pro tempore existenti legato, vicelegato et quibusvis aliis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, etiam iteratis vicibus, in genere vel in specie ac alias quomodolibet concessis, approbatis vel innovatis. Quibus omnibus, etiamsi, pro illorum sufficienti derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quavis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, et forma in illis tradita observata, inserti forent, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris hac vice dumtaxat, harum serie, specialiter et expresse derogamus, contrariis quibuscumque. Aut si legato et vice-legato praesentis vel quibusvis aliis communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die xxiv iulii mdcxiii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 24 iulii 1593, pontif. an. ii.

LXXII.

Regularibus totius ducatus Ferrariae prohibetur accessus ad monasteria monialium, etiamsi subiecta sint, exceptis tantum confessario et visitatore, quibus accedere permittitur in casibus ad eorum munus spectantibus.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Sanctimoniales quae, mundi abiectis illecebris, Christo Iesu animarum eorumdem sponso perpetuo voto se dicant, quo sanctiorem Altissimo valeant famulatum exhibere, debitum inviolatumque clausurae modum servare decet; nosque id ipsum, pro nostri muneris debito, sedulo curare tenemur.

§ 1. Motu igitur proprio et ex certa nostra scientia, felicitis recordationis Sixti Papae V, praedecessoris nostri, vestigiis inhaerentes, hac nostra perpetuo valitura constitutione, statuimus et ordinamus ut posthac quicumque regulares quorumvis, etiam Mendicantium, Ordinum, ad monasteria monialium cuiuslibet Ordinis, civitatum, terrarum et locorum quorumcumque ditionis dilecti filii nobilis viri Alphonsi Ferrariae ducis, etiamsi illarum curam gerant, et eorum iurisdictioni sint subiectae, accedere minime possint, nisi tantummodo illarum confessarius et superior seu visitator Ordinis, cum uno socio profectae aetatis; hique clausuram monasteriorum, nisi quando fit eorumdem monasteriorum intra clausuram visitatio, ingredi pariter non valeant; ac praedicti confessarius, superior et visitator teneantur pro omni et quocumque excessu seu delicto, si quem vel quod dictus socius perpetraverit; quodque confessarii deputentur ii qui aetate ac mo-

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

Exordium a clausura servanda per moniales petitur.

Prohibitio, de qua in rubrica

Quoad confessarios dispositum.

ribus sint probati; ac ordinariorum, ab eorum superioribus, extraordinariorum vero confessariorum huiusmodi, a pro tempore existentibus episcopis civitatum temporalis ditionis huiusmodi seu eorum in spiritualibus vicariis generalibus approbatio fieri debeat; ac superior et confessarius praedicti non possint accedere ad aliud monasterium, praeterquam ad illud cuius curam habent, et ad ipsum etiam non accedant, nisi pro sui officii munere, et eius executione, et occurrentibus casibus et necessitatibus monialium et monasteriorum eorumdem; confessarius vero quotidie pro celebratione missarum et administratione ecclesiasticorum sacramentorum, nec secum adducat nisi unum socium. Moniales autem regularibus praedictis munera aliqua dare, nec ipsi regulares illa recipere nequeant. Liceat tamen ipsis monialibus coram episcopis seu vicariis praedictis querelas, si quas habent, contra dictos eorum visitatorem et superiorem super concernentibus clausuram interiorum et exteriorum, sine aliquo censurarum incursu, proponere. Quocirca omnibus et singulis regularibus et monialibus praedictis, sub poenis arbitrio praedictorum episcoporum pro modo culpae imponendis, districtius inhibemus ne praemissis aliquo modo contravenire audeant vel praesumant.

Derogatio contrarium.

§ 2. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus Apostolicis, ac monasteriorum et Ordinum eorumdem, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis ac litteris apostolicis monasteriis et Ordinibus praedictis illorumque superioribus et personis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ac nos et Sedem Apostolicam, etiam motu et scientia similibus, ac de apostolicae

potestatis plenitudine, et cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis, in genere vel in specie ac alias quomodolibet etiam pluries approbatis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi in eis caveatur expresse quod illis nullatenus aut non nisi sub certis modo et forma in illis expressis derogari possit, ac pro illorum sufficienti derogatione de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio habenda, seu aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si ad verbum, nihil penitus omisso, ac servata illorum forma, insererentur, praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ 3. Volumus autem quod praemissa omnia et singula dilectis filiis modernis et pro tempore existentibus generalibus Ordinibus vel aliis superioribus regularibus notificentur, a quibus etiam moniales huiusmodi de eisdem praemissis admoneantur.

§ 4. Quodque eorumdem praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides, in iudicio et extra, adhibeatur, quae praesentibus ipsis adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die xxvi iulii mdcxiii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 26 iulii 1593, pontif. an. ii

Præmissis superioribus regularibus significantur.

Exemplum dandi transumptis

LXXIII.

*Declaratur confraternitatem S. Iohannis decollati Florentinensis non esse exemptam a iurisdictione Ordinarii*¹.

Clemens Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Decet Romanum Pontificem ordinariam archiepiscoporum et episcoporum, qui in eius sollicitudinis partes sunt vocati, auctoritatem protegere, et ne a quoquam laedatur opportune providere, prout in Domino conspicit expedire.

Episcoporum iura per Romanum Pontificem tuenda.

Confratres huius confraternitatis se exemptos esse ab archiepiscopi iurisdictione asseriebant.

§ 1. Proinde, cum sicut accepimus, dilecti filii confratres confraternitatis Sancti Iohannis Decollati Florentinensis, quae de Templo etiam dicitur, vigore indultorum ac privilegiorum apostolicorum sibi ab archiconfraternitate Misericordiae, alias Sancti Iohannis Decollati de Urbe, cui aggregata esse dicitur, communicatorum, sese ipsos ac eorum confraternitatem a venerabilis fratris archiepiscopi Florentini ordinaria iurisdictione exemptos esse, ac praesertim capitula seu statuta et ordinationes quaecumque, absque ipsius archiepiscopi consensu et approbatione, condere posse praetendant.

Eos Clemens eidem archiepiscopo subiectus declarat.

§ 2. Nos, ad omnem controversiae occasionem submovendam, opportuna declarationis nostrae remedium adhibere volentes, motu proprio et ex certa nostra scientia, deque apostolicae potestatis plenitudine, vigore praesentium, decernimus et declaramus praedictae confraternitati communicata huiusmodi privilegia, quibusvis sint concepta verborum formis et tenoribus, quos praesentibus pro expressis haberi volumus, nullam ab ordinaria moderni ac pro tempore existentis archiepiscopi Florentini iurisdictione exemptionem vel immunitatem contribuere, neque illorum vigore ipsis capitula sive

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

statuta vel ordinationes aliquas, sine ipsius archiepiscopi consensu et approbatione, condere licitum esse; et nihilominus exemptionem et immunitatem omnem, si quae ex privilegiis et indultis huiusmodi communicatis per dictam confraternitatem praetendi potest, prorsus abrogamus, annullamus et irritamus, viribusque et effectu vacuumus.

§ 3. Decernentes praesentes litteras perpetuo validas et efficaces existere, ac ab omnibus, ad quos spectat, inviolabiliter observari. Sicque per quoscumque iudices, ordinarios et delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari; mandantes in virtute sanctae obedientiae ac sub indignationis nostrae poenis omnibus et singulis nunc et pro tempore existentibus dictae confraternitatis confratribus, ut iuxta praesentium nostrarum tenorem, eiusdem archiepiscopi iurisdictioni reverenter subsint.

Clausulae pro huius constitutionis perpetua firmitate.

§ 4. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutis quoque et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis; quibus omnibus, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis et de verbo ad verbum insertis habentes, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium derogatio.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die xxvii iulii MDCXIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 27 iulii 1593, pontif. an. II.

LXXIV.

*Suppressis nonnullis officiis in bibliotheca et typographia Vaticana, quinque officia correctorum librorum tum graecorum tum latinorum eriguntur in eadem bibliotheca*¹.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Inter gravissimas quas, pro iniuncti nobis apostolici muneris debito, sustinere nos oportet curas, domesticarum ac peculiarium palatii et Camerae nostrae Apostolicae rerum rationem habere tenemur, et circa illarum status ea, quae alii Romani Pontifices nostri praedecessores ordinarunt, interdum mutare ac alias disponere nos decet, prout in Domino conspicimus expedire.

Sixtus V correctoribus typographiae Vaticanae nonnulla beneficia ecclesiastica adhiberat.

§ 1. Alias siquidem felicis recordationis Sixtus Papa V, praedecessor noster, postquam in palatio apostolico apud Vaticanum typographiam Vaticanam nuncupatam summo sumptu erexerat et instituerat, in eaque ministros necessarios, et inter alios nonnullos correctores, qui circa librorum ecclesiasticorum graecae latinaeque linguae in dicta typographia pro tempore imprimendorum editionem, ut quam emendatissime prodirent, diligenter assisterent, constituerat et deputaverat, ne pro eorum sustentatione Camera Apostolica, maximis adhuc tunc sumptibus onusta, admodum gravaretur, ipsi vero correctores commodius sustentare et muneri illis incumbenti acrius vacare possent, quemdam prioratum et seu alia ecclesiastica beneficia, tunc certo expresso modo vacantia, quorum fructus in eorumdem ministrorum et seu correctorum manutentionem converti et erogari deberent, thypographiae

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

praedictae univit et incorporavit. Sed eodem Sixto praedecessore, forsitan antequam unio praedicta suum sortiretur effectum, aut alias, sicut Domino placuit, rebus humanis erepto, piae memoriae Gregorius XIV, praedicti Sixti V successor, et praedecessor quoque noster, ex certis causis animum suum moventibus, de dicto prioratu, prout dicitur, unio et incorporato aliter disposuit, et ex tunc, cum Camera nostra Apostolica graves impensas pro dictorum ministrorum et seu correctorum sustentatione sufferre non posset, typographia praedicta aliquibus ex dictis ministris, et seu correctoribus propterea destituta, maxima detrimenta et incommoda pati coeperat.

Gregorius XIV de dictis beneficiis aliter disposuit, quod magno damno fuit typographiae.

§ 2. Nos autem, pro nostri muneris debito, praemissis incommodis, quantum cum Domino possumus, occurrere satagentes, optimum fore rati sumus ut viri aliqui graecarum litterarum eruditione maxime praestantes, tam in eadem typographia quam etiam in bibliotheca Vaticana, quae non longe ab eadem typographia distat, correctores, assignatis eisdem certis aliquibus emolumentis, quibus se congrue sustentare possint, deputarentur. Cum itaque in ipsa bibliotheca Vaticana, praeter illius custodes, quidam scriptores et seu restauratores tam graecorum quam latinorum librorum iam ab antiquo tempore adesse consueverint, horumque nunc duo officia, unum videlicet scriptoris librorum graecorum, per quondam Petri de Varis, aliudque restauratoris librorum latinorum, per quondam Iosephi Capobianchi obitum, vacare dignoscantur, et nihilominus in ipsa bibliotheca Vaticana alii tres scriptores superius, qui sufficere videntur, in eademque duo correctorum (alterum graecorum, alterum latinorum librorum) officia, quorum unum Lucas Valerius, alterum Hieronymus Molvus nunc exercent, re-

Clemens vero restituere typographiae correctores voluit, et Vaticanam bibliothecam aliorum dare.

periantur; officia ista quatuor perpetuo supprimenda, et eorum loco, quinque correctorum bibliothecae et typographiae huiusmodi officia erigenda duximus, ad quae viri eruditione, diligentia et experientia praestantes, quibus haud difficile sit in utraque (bibliotheca nimirum et typographia huiusmodi) versari pro tempore deligerentur.

Suppressis itaque usualibus officis, quinque correctores pro utraque erigantur.

§ 3. Motu itaque proprio, et ex certa scientia maturaque deliberatione nostris, duo illa scriptoris librorum graecorum, et restauratoris librorum latinorum in bibliotheca, ut praefertur, vacantia; et duo haec correctorum librorum graecorum et latinorum in typographia Vaticana existentia officia, auctoritate apostolica, tenore praesentium, perpetuo supprimimus et extinguimus, ac eorum loco, quinque correctorum tum graecorum tum latinorum librorum officia in praedictis utrisque bibliotheca et typographia perpetuo erigimus et instituimus.

Suppletur in omnibusque assuetis qual.

§ 4. Ipsisque officiis omnia et singula emolumenta seu provisiones praedictis olim scriptori, restauratori et correctoribus a nobis suppressis, per Cameram nostram Apostolicam dari solita, quae ad summam quadraginta scutorum monetae singulis mensibus ascendere acceperunt, et quatenus non ascendant ad eam summam, vigore praesentium augemus, perpetuo similiter unimus, annectimus et incorporamus, ita ut iis singulis, qui pro tempore ad eadem officia deputati fuerint, menstrua provisio octo scutorum monetae persolvatur. Praeterea eisdem singulis correctoribus portionem congruam pro ipsis et duobus famulis pro unoquoque ipsorum ex palatio apostolico constituimus et assignamus.

Nomina huiusmodi correctorum.

§ 5. Ad ipsa vero correctorum officia hac prima vice dilectos filios Adrianum Cyprarium, abbatem S. Michaelis de Salvenerio, Plovacensis diocesis, Ordini-

S. Benedicti, Religionis Vallis Umbrosae, ac Gerardum Vossium, Germanum, presbyterum et doctorem theologum; Franciscum Lamata, Hispanum, presbyterum et doctorem theologum, Ioannem Baptistam Bandinum, a Castello, Florentinum, presbyterum; ac Fridericum Metzium, Palatinum, pro lingua latina et graeca respective nominamus et deputamus, eisque singulis unum ex dictis officiis cum dicta provisione menstrua octo scutorum, ac portionibus et habitationibus supradictis ad cuiuslibet eorum vitam concedimus et assignamus. Praeter hos etiam quinque correctores, fratrem magistrum Angelum Roccham, Camertem, Augustinianum, sine assignatione provisionis praedictae, quia ei alias propediem providere intendimus, in officium correctoris huiusmodi itidem nominamus et deputamus, prout antea nominatus et deputatus iamdiu eidem typographiae operam dedit.

Ita abbat An. 1593.

Praefectus bibliothecae et typographiae substituitur.

§ 6. Volumus etiam ut praedicti deputati et pro tempore existentes correctores tam in bibliotheca quam typographia Vaticana fidelem ac diligentem operam in iis, quae ad eos pertinebunt, praestarent; ac rationem bibliothecae venerabili fratri nostro Marco Antonio episcopo praenestino, cardinali Columniae, S. R. E. bibliotecario, rationem vero typographiae praedictarum venerabilibus item fratribus nostris cardinalibus congregationis typographiae reddere teneantur.

Exequatur pro parte constitutionis deputati.

§ 7. Quocirca dilectis filiis nostro et S. R. E. camerario ac thesaurario generali, necnon palatii domusque nostrae praefecto, praesentibus et futuris, ut praedictis deputatis et aliis pro tempore correctoribus dictarum bibliothecae et typographiae domicilia in eodem palatio apostolico, eisdem bibliothecae et typographiae proxima, ac portionem congruam assignari, ad de dicta provisione menstrua suis temporibus responderi curent

et faciant; ipsique camerarius et thesaurarius mandata cameraria singulis mensibus iuxta solitum expediant; cardinalibus vero bibliothecario ac congregationis dictae typographiae praefectis, ut per ipsos correctores eorum munus fideliter adimplere curent, illisque in omnibus, in quibus opus fuerit, faveant et assistant.

Derogatio contrarium.

§ 8. Non obstantibus dicti Sixti V ordinatione aliisque praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, statutisque et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die xx augusti mdcxiii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 20 augusti 1593, pontif. an. ii.

LXXV.

Revocatio facultatum patribus Societatis Iesu concessarum absolvendi ab haeresi in regnis Hispaniarum, in quibus Officium S. Inquisitionis existit.

Dilecto filio Claudio Acquavivae,
Societatis Iesu praeposito generali,
Clemens Papa VIII.

Dilecte fili,
salutem et apostolicam benedictionem.

Nonnulli Pontifices Societati Iesu facultatem absolvendi ab haeresi et liberos prohibitos legendi concesserunt.

Exponi nobis nuper fecisti quod quamvis felicitis recordationis Iulius Papa III, praedecessor noster, ut animarum saluti, quibus iuvandis Societatis Iesu, cuius praepositus generalis existis, operarii vacent, amplius consultaretur, inter alia, facultatem absolvendi quoscumque ab haeresi et aliis contra fidem, necnon a consequentibus censuris quibuscumque, in foro conscientiae, per pro tempore

1 Ex Regest. in Secret. Brevium.

existentem praepositum generalem Societatis Iesu et alios professos eiusdem Societatis idoneos ab ipso praeposito generali deputandos, per quasdam eius in forma brevis litteras die xxii octobris anno Domini MDLII, pontificatus eius tertio, datas; nec non et Paulus III ac nonnulli alii Romani Pontifices, etiam praedecessores nostri, facultatem eadem, sub nonnullis tamen limitationibus, vivae vocis oraculo iis de Societate confessariis, quibus idem praepositus facultatem huiusmodi communicaret, cui similiter Gregorius XIII, ut libros haereticos et alios prohibitos legendi potestatem dictae Societatis religiosis impartiri posset ad errores impugnandos, dum tamen id considerate et cum delectu, ac re cum suis assistentibus consultata, faceret, ac quaedam alia circa librorum prohibitorum usum per suas item in forma brevis litteras sub die viii ianuarii MDLXXV, pontificatus eius anno tertio, concesserint, prout in singulis litteris et concessionibus huiusmodi plenius continetur.

Praepositus eam quoad Hispaniam, indicatis hic rationibus, revocari petit.

§ 2. Nihilominus tamen (sicut tu similiter exponi nobis fecisti) tempus et experientia docuit, in regnis et dominiis tribunali S. Inquisitionis contra haereticam pravitatem regnorum Hispaniarum subiectis, non modo iis facultatibus, sine ullo divinae gloriae et proximorum utilitatis detrimento, Societatem ipsam carere posse, sed potius contra ex iis privilegiis, si relinquantur, offensionem inquisitorum eiusdem tribunalis facile incurri, et alia incommoda exoriri posse: Societas autem ipsa solum Dei honorem atque animarum salutem ex facultatum ab hac Sancta Sede concessarum usu consequi intendit, unde tu patentibus litteris tuis illarum facultatum usum in illis provinciis ante annos aliquot omnino interdixisti. Verum ad maiorem rei firmitatem, atque ad omnes scrupulos offensionumque occasiones cae-

teraque huiusmodi incommoda removenda, humiliter nobis supplicari fecisti quatenus facultates praedictas in regnis et dominiis supradictis, auctoritate apostolica, revocare, aliasque in praemissis providere de benignitate apostolica dignemur.

Hereticat. C. mans. § 3. Nos litterarum et concessionum praedictarum tenores, perinde ac si de verbo ad verbum insererentur, praesentibus pro expressis habentes, tuis in hac parte supplicationibus inclinati, facultates et concessionem praedictas, quoad regna et dominia supradicta, apostolica auctoritate, tenore praesentium, revocamus, cassamus et annullamus, earumque usum in regnis et dominiis eisdem omnino interdiciamus.

Obstantia tollit. Non obstantibus praemissis, ac omnibus in contrarium facientibus.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, sub annulo Piscatoris, die xxv septembris m̄dxciii, pontificatus nostri anno ii. Dat. die 25 septembr. 1593, pontif. an. ii.

LXXVI.

Mandatur episcopo Pacensi ut exequatur decretum Sacrae Congregationis Concilii circa ordinationes novorum christianorum.

Venerabili fratri episcopo Pacensi

Clemens Papa VIII.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.

Exordium Cum, ex iniuncto nobis apostolicae servitutis officio, christifidelibus omnibus aequae debitores simus, nullamque apud Deum adesse personarum acceptionem plane sentiamus, id circumspicere

† Ex Regest. in Secret. Brevium.

tione providere tenemur, ut ius suum unicuique tribuatur.

§ 1. Nuper siquidem ad nos perlatum est quod, licet semel atque iterum fraternitati tuae congregationis venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacri Concilii Tridentini interpretum nomine per dilectum filium nostrum Hieronymum presbyterum cardinalem Matthaesium significatum fuisset in ea congregatione, post maturam praehabita disputationem, resolutum fuisse, quod, licet ex sacri Tridentini Concilii praecipto, cap. vii, sess. xxiii, teneatur episcopus ordinandorum genus, personam, aetatem, institutionem, mores, doctrinam et fidem investigare et examinare diligenter, eos tamen, qui originem a Iudaeis ducunt, quique ab haereticis descendunt (per paternam lineam nimirum ultra secundum, et per maternam ultra primum gradum) ab ordinatione excludere minime deberet; quin neque etiam eos, qui filii vel nepotes eorum essent, quos, licet haeretici fuerint, constat tamen emendatos esse, et unitati corporique Ecclesiae restitutos, quod nimirum susceperint pro admissa culpa ad mandatum Ecclesiae poenitentiam, quam aut perfecerunt aut ei perficiendae insistent, vel certe quod eam perficere sunt parati iuxta constitutionem felicis recordationis Bonifacii PP. VIII, praedecessoris nostri, quae incipit: *Statutum*. Id tamen intelligendum esset, ubi apostolico aliquo privilegio aut confirmatione contrarium cautum non sit, et nisi aliud canonicum obstat impedimentum; et in hanc sententiam eidem fraternitati tuae iniunctum extitisset, ut secundum illam eum huiusmodi generis personis ageres, nec permitteres ut qui haereticae pravitate inquisitoris officium exercebas, infensiore adversus illos animo, quam ius et aequitas postulat, esse videreris.

A Congregatione Concilii decretum latum fuerat super eorum ordinatione, qui vel a Iudaeis vel ab haereticis originem ducunt.

Hinc decreto Pacensis episcopus non parabat.

Clemens eum adiminet ut parat.

Deregatio contrarium.

§ 2. Tu nihilominus litteris et ordinationi Congregationis huiusmodi, quod quidem moleste tulimus, adhuc minime paruisti.

§ 3. Proinde nos, qui ea, quae per apostolicas sanctiones provide cauta sunt, sarta tecta conservare tenemur, scandalis, quae inde provenire possent, obviam ire satagentes, fraternitati tuae praesentes, in virtute sanctae obedientiae ac sub indignationis nostrae aliisque arbitrii nostri poenis, districte praecipimus et mandamus ut, iuxta dictae congregationis sententiam, ac dicti Bonifacii praedecessoris constitutionem, supradictas personas quascumque ab haereticis per paternam lineam ultra secundum, et per maternam ultra primum gradum, vel a Iudaeis originem trahentes, ac etiam filios et nepotes haereticorum, quos emendatos et unitati Ecclesiae restitutos esse constat, alioquin tamen idoneas, nec ubi aliud canonicum obstat impedimentum, a sacris ordinibus imposterum minime excludas, sed illos, sine aliqua personarum acceptione, libenter ad huiusmodi ordines promoveas et promoveri cures.

§ 4. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac quibusvis statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis, approbatis et innovatis; ac caeteris in contrarium facientibus quibuscumque.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die vi octobris m̄dxciii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 6 octobr. 1593, pontif. an. ii.

LXXVII.

Protomedici et Collegii physicorum de Urbe iurisdicatio et facultates.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium Quo viri, qui tum salubribus artis medicinae praeceptis, et singulari methodo, tum diuturna experientia, quae ubique plurimum valet, sapienter instructi mendendis humanis corporibus occupantur, et ab eis in hac alma Urbe, et omnibus Status nostris Ecclesiastici civitatibus infirmitates omnes depellere continuo procurant, sanitati et incolumitati hominum consulentes, quibuscumque difficultatibus superatis, id ipsum facilius et promptius exequi et operari valeant, privilegia per Romanos Pontifices praedecessores nostros illis concessa conservanda, ac per eos desuper statuta et ordinata, ut inviolabiliter observentur, confirmanda esse iudicamus, prout melius totius reipublicae valetudini novimus expedire.

§ 1. Sane dilecti filii Sigismundus Brumanus, Cremonensis, artium et medicinae doctor, ac Romani Collegii pariter artium et medicinae doctorum prior, ac dictae Urbis et totius Status Ecclesiastici protomedicus generalis, necnon Antonius Portus, Firmanus, et Odoardus Lopus, Romanus, pariter artium et medicinae doctores consilarii, tam suo, quam ipsius Collegii nominibus, nobis nuper exponi fecerunt, quod alias, postquam felicis recordationis Sixtus Papa IV praedecessor noster, nonnulla per tunc existentes protomedicum et piorem, ac Collegium huiusmodi, ad obviandum erroribus, qui in arte medicinae a plerisque, qui sibi nomen medici usurpabant,

† De his habes etiam in constit. xxxi Iulii III: *Meritis*, et Gregorii XIII constit. lxx: *In Apostolicae*. — Ex *Appendice* romanae editionis sub numero ccclxviii huc transtulimus hanc Clementinam constitutionem, temporum servata serie (R.T.).

Exordium

Sixtus IV confirmavit statuta huius Collegii.

committebantur, ac periculis mortis, quae saepissime infirmis inde sequebantur, statuta et ordinata perpetuo approbaverat et confirmaverat.

§ 2. Et deinde, tam pia memoriae Clemens Papa VII, etiam praedecessor noster, qui praefata, ac alia etiam per tunc existentes protomedicum, et Collegium huiusmodi de novo statuta et ordinata, quae suis sum plumbo confectis litteris de verbo ad verbum inseri voluit, quam recolendae memoriae Iulius III, Pius IV, Pius V et Gregorius XIII, Romani Pontifices etiam praedecessores nostri, ea omnia etiam perpetuo confirmaverant et approbaverant, ac per omnes et singulos artis medicinae huiusmodi professores et aromatarios in Urbe, ac totu Statu huiusmodi commorantes, ac alios quos illa concernebant, inviolabiliter observari mandaverant, ac quamplura gratias, facultates, concessiones, privilegia et indulta protomedico, priori et Collegio praedictis, tam super approbatione physicorum et chirurgorum ac aromatariorum in Urbe, et aliis civitatibus, terris et locis sanctae romanae Ecclesiae subiectis; ac examine simpliciorum, vel compositorum medicinalium humanis corporibus exhibendorum, ac aromatariae medicinalis exercitio, quam super facultate et potestate promovendi ad magistrum, vel doctoratus gradum, illorumque insignia dandi, necnon iurisdictioni protomedici et Collegii praedictorum, cognoscendi quascumque causas civiles et criminales eorum, ac aromatariorum, aliorumque mederi, seu medicinalia cuiuscumque generis fuerint, tradere, et exhibere volentium exercitium concernentia, private etiam quoad alia tribunalia quaecumque, ac procedendi contra quoscumque inobedientes, etiam ad pecuniarias aliasque poenas, necnon visitandi et corrigendi quoscumque aro-

matarios, eorumque aromatarias in Urbe et toto Statu ecclesiastico huiusmodi, ut praefertur existentes; ac ad id commissarios aliosque deputatos destinandi et deputandi, ac denique omnia et singula in praemissis necessaria statuendi, faciendi, ordinandi et exequendi similiter perpetuo concesserant.

§ 3. Protomedicus et prior, ac consiliarii, et Collegium huiusmodi decori et utilitati ipsius Collegii ac incolarum Urbis, et Status huiusmodi incoluitati, quantum in eis est, studentes, antiqua statuta praedicta, prout temporum ratio exposulat, in melius reformarunt, aliaque de novo super praemissis, ac alias debitum exercitium artis huiusmodi, necnon felix ipsius Collegii regimen concernentia et disponentia, ac alias salubria et honesta ediderunt, prout in singulis ipsorum praedecessorum litteris desuper confectis ac statutis plenius continetur.

§ 4. Cum autem protomedicus et Collegium praedictum cupiant litteras praedictas ac singula statuta huiusmodi pro illorum subsistentia firmiori per nos perpetuo approbati et confirmari, nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus eorum desiderio huiusmodi annuere, aliasque in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 5. Nos igitur, qui fidelium quorumlibet vota, praesertim salutis et incoluitati nobis subditorum consulentia, ad exauditionis gratiam libenter admittimus, ac attendentes, statuta de novo edita praedicta non nisi pro bono regimine, et salubri directione dicti Collegii, horum temporum ita suadente ratione, facta fuisse, ipsunque Collegium, ac illius singulares personas, quae pro universali hominum salute continuo laborant, specialibus quoque favoribus et gratiis prosequi volentes, ac singularum litterarum et statutorum huiusmodi tenores etiam

Protomedicus et Collegium incoluitati incolarum Ecclesiastici Status intendentes, statuta reformarunt et alia pro felicitati Collegii regimini statuunt.

Et pro confirmatione praedictarum omnium Papae supplicarunt.

Qui praedictas gratias et statuta confirmat.

Clemens VII ea confirmavit, atque privilegia multa protomedico et Collegio tribuit super approbatione physicorum, chirurgorum et aromatariorum.

veriores, ac si de verbo ad verbum exprimerentur et insererentur, praesentibus pro sufficienter expressis et insertis habentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, singulas litteras praedictas, ac statuta per protomedicum et Collegium huiusmodi condita atque edita, ac omnia et singula in eis contenta, ac inde sequuta et sequenda quaecumque, apostolica auctoritate tenore praesentium, quatenus licita et honesta, et sacris canonibus et decretis Concilii Tridentini contraria non sint, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis firmitatis robur adiciamus, omnesque et singulos iuris et facti aliosque defectus, si qui intervenerint in eisdem, supplemus, eaque omnia et singula ab omnibus, quos illa concernunt et concernere poterunt quomodolibet in futurum, similiter perpetuo et inviolabiliter observari, ac ad illorum omnium observationem omnibus iuris et facti remediis cogi et compelli posse.

§ 6. Decernentes sic et non aliter per quoscumque iudices quavis auctoritate fungentes, etiam S. R. E. cardinales etiam de latere legatos, et causarum Palatii apostolici auditores, ac singularum provinciarum, civitatum, terrarum et locorum dicti Status ecclesiastici, vice-legatos, gubernatores, potestates et alios iudices, sublata eis et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et defini debere, irritum quoque et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 7. Et nihilominus dilecto filio moderno et pro tempore existenti curiae causarum Camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus per se vel alium, seu alios, protomedico et Collegio prae-

dictis in praemissis efficaciae defensionis praesidio assistens, faciat auctoritate nostra praesentes ac singulas litteras et statuta huiusmodi perpetuo et inviolabiliter observari. Contradictores quoslibet et rebelles ac praemissis non parentes per sententias et censuras ecclesiasticas, ac etiam pecuniarias poenas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 8. Non obstantibus similis memoriae Bonifacii Papae VIII similiter praedecessoris nostri de una, et Concilii generalis de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac omnibus illis quae dicti praedecessores in singulis eorum litteris voluerunt non obstare, contrariis quibuscumque; aut si aromatariis et aliis praedictis, vel quibusvis aliis communiter aut divisim ab Apostolica sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae apud S. Marcum, sub annulo Piscatoris, die x novembris mdcxiii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 10 novembr. 1593, pontif. an. ii.

LXXVIII.

Extinctio litium super exemptionibus monasterii Sancti Laurentii et Real Ordinis S. Hieronymi.

Clemens Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Cum nuper felicitis recordationis Gregorius Papa XIV, praedecessor noster, cha-

Contraria et omnia tollit.

Gregorius XIV hoc monasterium ab omni

Ex Regest. in Secret. Brevium.

Clavibus apponit.

Executores huius constitutionis deputat.

decimarum et aliorum onere solutione exemptum declaravit

rissimi in Christo filii nostri, tunc sui, Philippi Hispaniarum regis catholici supplicationibus inclinatus, omnia et singula possessiones, praedia, animalia, res et bona, mobilia et immobilia ac semoventia, nec non annuos redditus monasterii S. Laurentii *el Real* nuncupati prope oppidum *del Escorial*, Ordinis S. Hieronymi, sub Regula S. Augustini nullius dioecesis, regni Toletani, ab ipso Philippo rege fundati et dotati, tunc praesentia et futura, sive illa propriis manibus aut sumptibus sive per alios quomodolibet excoherentur, sive ab ipsius monasterii priore et conventu pro eorum usu ab aliis arrendarentur, nec non silvas, arbores, saltus, praedia, etiam ab aliis conducta, eorumque colonos, pastores singularesque illius personas a solutione quarumcumque decimarum, tam realium quam personalium, quartae dimidiae et cuiusvis alterius fructus partis perpetuo exemerit et liberaverit, ac libera, immunita et exempta fore et esse, nec a quoquam, quovis praetextu seu causa, desuper molestari, perturbari seu inquietari, aut ad decimarum et onerum huiusmodi, tam realium quam personalium, solutionem cogi seu compelli, aut aliquibus censuris ecclesiasticis propterea innodari, nullo unquam tempore posse voluerit.

Innocentius IX huiusmodi confirmavit exemptionem, et etiam compraeheensis huiusmodi super quibus litis aliqua penderet.

§ 2. Ac deinde pie memoriae Innocentio IX pro eiusdem regis parte exposito, ab aliquibus de validitate exemptionis huiusmodi dubitari posse, eo quod in eisdem litteris nulla de litibus inter ipsos priorem, monasterium et conventum ex una, et quoscumque alios super diversis aliis eorum exemptionibus pendentibus mentio facta fuisset. Quare idem Innocentius, eiusdem regis supplicationibus inclinatus, ac litterarum praedictarum tenorem pro expresso habens, litteras praedictas, cum omnibus et singulis in eis contentis clausulis et decretis, perinde

valere voluit, firmamque roboris firmitatem obtinere in omnibus et per omnia, ac si de omnibus et quibuscumque litibus coram quibuscumque iudicibus, tam in Romana Curia et Sacro Rotae nostrae Auditorio quam extra eam pendentibus specialis, specifica, expressa ac individua mentio facta fuisset, quarum litium status et merita, nominaque et cognomina iudicum et colligantium, eorumque iura et titulos pro expressis habere voluit, omniaque et singula in eisdem litteris contenta eisdem priori et conventui de novo concessit et indulsit, eosdemque ac eorum res et bona, nec non personas in eisdem litteris contentas et comprehensas ab omnibus et singulis decimis aliisque oneribus in eisdem litteris expressis, apostolica auctoritate, perpetuo liberavit, ac liberos et libera, ac penitus exemptos fore et esse pronuntiavit; nec non tunc et pro tempore existentes dicti monasterii priorem et conventum aliasque personas praedictas per locorum Ordinarios seu quoscumque alios quovis praetextu seu causa desuper molestari, perturbari seu inquietari, aut ad decimarum et onerum huiusmodi solutionem cogi seu compelli, aut aliquibus censuris ecclesiasticis propterea innodari nullo unquam tempore posse voluit; sicque per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam causarum palatii apostolici auditores ac S. R. E. cardinales, in quavis causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere; ac quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contingeret attentari, irritum et inane decrevit, etiamsi super illis lites inter aliquos penderent indecisae, quarum statum et merita, ac nomina et cognomina iudicum et colligantium haberi voluit pro expressis.

Opportunas adhibens declarationes;

Et solitas clausulas quas latissime exponit.

Non obstantibus Generalis Concilii, etc., et Capitulo nuper de decimis, nec non quibusvis aliis conciliis generalibus, Cancellariae Apostolicae regulis, etiam de iure quaesito non tollendo, ac pie memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris sui, de una, et Concilii Generalis de duabus diaetis, necnon quibusvis aliis apostolicis, ac in provincialibus et synodalibus conciliis editis, generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus; privilegiis quoque indultis et litteris apostolicis quibusvis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, irritantibusque et aliis decretis tam per ipsum Innocentium quam quosvis praedecessores suos, ac etiam dictae Sedis legatos, etiam ad quorumvis imperatoris, regum, reginarum, ducum et aliorum principum instantiam, aut etiam motu proprio ac ex certa scientia ac de apostolicae potestatis plenitudine, aut etiam consistorialiter, etiam per viam generalis legis et statuti perpetui quomodolibet concessis, ac etiam iteratis vicibus approbatis et innovatis. Quibus omnibus, etiamsi, pro sufficienti illorum derogatione, de illis eorumque totis tenoribus specialis, specifica et expressa ac individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda, aut alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi, ac si de verbo ad verbum insererentur, pro sufficienter expressis habens, illis alias in suo robore permansuris, ea vice durata, specialiter et expresse derogavit, caeterisque contrariis quibuscumque, prout in eorumdem praedecessorum desuper in forma brevis, die trigesima aprilis et quarta novembris MDCXI, expeditis litteris plenius continetur.

§ 3. Cum autem, sicut nobis nuper charissimus in Christo filius noster idem Philippus rex exponi fecit, dum in partibus Hispaniarum noster et Apostolicae Sedis nuntius ad executionem earumdem litterarum procederet, decanus et Capitulum ecclesiae Placentinae, sub praetextu quod olim in sacro Rotae auditorio lis et causa super decimis praedii *del Spadanal*, Placentinae dioecesis, provinciae Compostellanae, inter dictos decanum et Capitulum ex una, ac priorem, monasterium et fratres monasterii praedicti ex altera partibus pendisset, fingentes a praetensa sententia dicti nuntii executoris appellasse, appellationis causam in Rotae auditorio per signaturam iustitiae magistro Laurentio Blanchetto, eiusdem Rotae auditori committi, et eidem nuntio per dictum auditorem, iuxta dictae commissionis formam, et quibuscumque aliis inhiberi obtinuerunt, ac sub verborum involucro, causam etiam super dictarum exemptionum validitate vel invaliditate introducere conati fuerunt; quare idem Philippus rex nobis humiliter supplicari fecit quatenus in praemissis opportune providere de benignitate apostolica dignaremur.

§ 4. Nos igitur, earundem litterarum tenores praesentibus pro expressis habentes, attendentes exemptiones eiusmodi per praedecessores nostros ad ipsius regis contemplationem emanasse, et propterea quascumque causas contra dictas exemptiones per signaturam iustitiae commissas, ad nos harum serie advocantes et penitus extinguentes, eidem nuntio caeterisque earundem exemptionum iudicibus deputatis mandamus quatenus ad earum executionem procedant procedique mandent et faciant in omnibus et per omnia, perinde ac si dicta commissio ab ipsa signatura iustitiae illiusque vigore emanata, inhibitio et citatio ab eodem Laurentio auditore non emanassent.

Capitulum Placentinum ex quo recusat, sub praetextu lites pendentis in S. Rota.

Clemens huiusmodi litteram ad se advocat, et designatis executoribus, executionem litterarum demandat Gregorii et Innocentii.

Derogat contrariis.
 § 5. Non obstantibus omnibus illis, quae iidem praedecessores in eorum litteris praedictis voluerunt non obstare, caeterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiii novembris MDXCIII, pontificatus nostri anno II.

Dat. die 23 novembr. 1593, pontif. an. II.

LXXIX.

*Declaratio super causis praecedentiarum inter Capitulum et magistratum Veronenses, cum avocatione aliarum causarum inter episcopum et Capitulum eiusdem ecclesiae vertentium*¹.

§ Clemens Papa VIII,
 ad futuram rei memoriam.

Exordium.
 Ex debito pastoralis officii studemus, quantum in nobis est, litium et controversiarum occasiones, praesertim inter praelatos sublimi dignitate fulgentes et inferiorum ordinum ecclesiasticas personas, de medio tollere, ut coniunctae mutua pace et charitate, tamquam membra unius corporis, gratum simul Altissimo exhibeant famulatum.

In causa vertente inter Capitulum et magistratum Veronenses episcopus decretum tulit super modo se comitandi, et Capitulum atque magistratum thurificandi.
 § 1. Cum itaque, sicut accepimus, dilectus filius Augustinus tituli S. Marci, presbyter cardinalis de Verona nuncupatus, Veronensis ecclesiae ex dispensatione apostolica praesul, ad tollendas dissensiones inter dilectos filios Capitulum Veronense et magistratus curiae saecularis, qui vicarius domus mercatorum ac provisor civitatis Veronae nuncupatur, iam pridem super praecedentia et modo exhibendi thuris sive incensi ortas, et ad occurrendum scandalis quae inde oriri poterant, pro bono pacis, decreto edito, certum praescripsisset modum et ordinem

¹ Ex Regest. in Secret. Brevium.

quem ipsi canonici et Capitulum nec non singulae magistratum huiusmodi personae, in incessu et comitatu episcopi Veronensis pro tempore existentis, dum diebus solemnibus ex suis aedibus episcopalibus ad ecclesiam maiorem progreditur, ac in eundo et redeundo a suis locis a praedicatione servare deberent, simulque statuisset ac praecepisset ut inter missarum et divinorum officiorum solemnija, quae persona singulis canonicis thus sive incensum exhiberet, eadem etiam erga praefatos magistratus huiusmodi officio fungeretur, et alias, prout in eodem decreto latius continetur. Iidem canonici et Capitulum decreto et ordinationi praedictis minime acquiescentes, ad nos et Sedem Apostolicam appellarunt, eiusve, ut praetendunt, nullitatem allegarunt.

A quo decreto Capitulum appellavit.
 § 2. Nos autem dilectis filiis nostris Scipioni tituli Sancti Salvatoris in Lauro Lancellotto, nec non Flaminio tituli Sancti Clementis, presbyteris cardinalibus, Platto nuncupatis, dedimus in mandatis ut de praedicta controversia se summarie et extrajudicialiter informarent, eamque ad nos referrent. Quare postmodum, eorum relatione audita, et litium anfractus praecidere, et eandem ecclesiam Veronensem, quae hac de causa per complures menses, ut audivimus, solito nobiliorum concursu et frequentia destituta est, in pristinum decorem restituere, simulque cleri dignitatem conservare cupientes; motu proprio, non ad alicuius super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex mera nostra deliberatione et certa scientia, decretum praedictum, cuius tenorem praesentibus haberi volumus pro expresso, auctoritate apostolica, tenore praesentium, ita moderamur et ad terminos earundem praesentium reducimus, ut, exemplo complurium insignium Italiae ecclesiarum, praesertim sub temporali ditione dilectorum filiorum nobilium vi-

Formam comitandi episcopum praescribit Clemens.

Clausulae p.p. perpetua firmitate huius constitutionis.

rorum ducis et domini Venetorum consistentium, ipsi Capitulum et canonici praedictae ecclesiae Veronensis eundem Augustinum cardinalem, quamdiu ecclesiae Veronensi praeerit, eoque absente, venerabilem fratrem Albertum episcopum Famagustanum ipsi Augustino cardinali in regimine et administratione praedictae ecclesiae Veronensis coadiutorem auctoritate apostolica deputatum, et quemcumque eorum successorem episcopum Veronensem pro tempore existentem, ex suis aedibus ad ecclesiam maiorem diebus solemnibus (ut moris est) procedentem comitando, eundem episcopum immediate praecedere teneantur; magistratus vero saeculares episcopum sequantur. Quo vero ad magistratus etiam saeculares, qui vicarius domus mercatorum ac deputati civitatis dicuntur, thure sive incenso intermissarum et aliorum divinorum solemnija honorandos, motu simili statuimus id munus non ab ipsis canonicis erga praefatos magistratus peragi debere, sed aliis inferioris ordinis clericis beneficiatis, qui mansionarii dicuntur, sive cappellanis demandandum.

Nuncio apostolico demandata exequutio.

§ 3. Decernentes sic in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores et S. R. E. cardinales, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate, in quavis causa et instantia, iudicari et diffiniri debere, nec non irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Reservatio iurium Capituli quoad reliqua.

§ 4. Quocirca dilecto filio moderno et pro tempore existenti nostro et Sedis Apostolicae apud dictos ducem et dominium Venetorum nuntio per apostolica scripta mandamus ut per se vel alium seu alios, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte eorum, quorum intererit, fuerit re-

quisitus, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque solemniter publicans, faciat illa per eos, quos concernunt, firmiter et inviolabiliter observari; nec permittat quemquam contra illarum tenorem quomodolibet molestari, perturbari aut inquietari; contradictores et inobedientes per censuras et poenas ecclesiasticas aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 5. Per haec tamen praefatis canonicis et Capitulo, quoad alias praeeminencias tam respectu praefatorum quam aliorum quorumcumque magistratum saecularium (ita ut in omnibus et singulis actibus iidem canonici et Capitulum, prout hactenus consueverunt, locum semper digniorem habeant), nec non quoad immunitatem et exemptionem a iurisdictione episcopi Veronensis, qua se gaudere asserunt, nullum volumus praecidium generari, nihil contra novi iuris acquiri.

§ 6. Caeterum, ne occasione immunitatis, exemptionis et privilegiorum huiusmodi, quae ab eis praetenduntur, novae in dies dissidiorum turbae excitentur; cum, sicut accepimus, canonici in omnibus tam spiritualibus quam temporalibus se esse penitus exemptos a iurisdictione episcopi praetendant, atque auctoritate ordinaria dicant ad se pertinere in causis criminalibus nec non matrimonialibus sententias ferre, licentiasque quoque omitendi in celebrandis matrimonij denunciations impartiri; ac prohibere episcopum ne tanquam Sedis Apostolicae delegatus ecclesias eis subiectas visitet, se ipsos private quoad episcopum visitare ac corrigere; quoscumque christifideles, qui confiteri semel in anno iuxta praecceptum ecclesiae omiserint, punire, indignosque ecclesiastica sepultura declarare, ac si quae alia sint similia, quae ad mu-

Alias causas ad se avocat Clemens, et auditoribus causarum palatii apostolici committit.

Clementis su-
per praemissa
sententia.

nus episcopale pertineant. Nos huiusmodi assertorum privilegiorum, et quarumcumque litterarum tam a praedecessoribus nostris quam a pro tempore existenti patriarcha Aquileiensi, ut asseritur, editarum tenores, ac si ad verbum inserti forent, etiamsi longissimi temporis usu et quasi pacificae possessionis observantia roborata dicantur, praesentibus pro expressis et de verbo ad verbum insertis habentes, nec non lites quascumque et controversias, si quae super praemissis vel illorum occasione coram quibuscumque iudicibus ordinariis vel delegatis in Romana Curia vel extra eam, et forsande mandato nostro in quacumque instantia introductae sunt, vel posthac introduci contigerit, quarum status et merita, nominaque et cognomina iudicum ipsorum pariter pro expressis haberi volumus, in quibuscumque statu et terminis reperiantur, ad nos avocantes, illas nec non causam et causas nullitatis, invaliditatis, revocationis, moderationis et reductionis huiusmodi assertorum privilegiorum, immunitatis et exemptionum, nec non quam et quas idem Augustinus cardinalis seu dicti canonici et Capitulum invicem habent et movent habereque et movere volunt et intendunt, cum omnibus et singulis eorum incidentibus, dependentibus, emergentibus, annexis et connexis, summarie, simpliciter et de plano, sine strepitu et figura iudicii, sola facti veritate inspecta, prout iuris fuerit, audiendi, cognoscendi et sine debito terminandi dilectis filiis causarum palatii apostolici auditoribus, tenore praesentium, committimus et mandamus, dantes et concedentes eisdem plenam et liberam facultatem praedictos et alios quoscumque, ubi opus fuerit, etiam per edictum publicum, constituto summarie et extrajudicialiter de non tuto accessu, etiam censuris et poenis ecclesiasticis aliisque pecuniariis et arbitrio

moderandis et applicandis, citandi et monendi; eisque ac quibusvis iudicibus et personis, quavis auctoritate et dignitate fungentibus, etiam sub censuris et poenis similibus inhibendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, aliaque omnia et singula in praemissis necessaria et quomodolibet opportuna, prout iuris fuerit, decernendi, mandandi et exequendi, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

§ 7. Non obstantibus praemissis, ac quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis; dictaeque ecclesiae, iuramento, confirmatione apostolica vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; concordis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eidem Capitulo et canonicis quomodolibet concessis, approbatis et innovatis. Quibus omnibus, illorum tenores pro expressis habentes, ad effectum praesentium dumtaxat derogamus, caeterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem praesentes nostras litteras non prius executioni demandari, quam acceptatae fuerint a consilio eiusdem civitatis Veronensis.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xv decembris mdcxiii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 15 decembr. 1593, pontif. an. ii.

LXXX.

Separatio Congregationis fratrum Discalceatorum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, a fratribus Mitigatis dicti Ordinis, et declaratio muneris praelatorum dictae Congregationis, cum gratiarum communicatione.

Clemens Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Pastoralis officii nobis divinitus iniuncti assidua sollicitudo nos admonet ut

Derogat obstantibus.

Exordium.

omni cura et vigilantia ad ea semper intendamus, per quae regularium personarum, quae, relicto saeculo, Dei obsequio se dedicarunt, quieti consulitur, et quae religiosum earum propositum impedire possunt, removeantur, ut nulla re, quae cas a divino cultu avocet, praepediti, secundum Ordinum suorum regularia instituta, tranquillis mentibus gratum Altissimo impendere possint famulatum.

§ 1. Dudum siquidem felicis recordationis Gregorius Papa XIII institutum, quod religiosi Discalceati nuncupati Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo, in regnis Hispaniarum existentes, iuxta primitivam Regulam profitebantur, laudans et approbans, eosdem fratres et moniales, eorumque domus, conventus, monasteria et loca tunc et pro tempore existentia, a provinciis fratrum et monialium eiusdem Ordinis per piae memoriae Eugenium Papam IV, praedecessorem nostrum, iam ante Mitigatorum, in perpetuum seiunxit, separavit et dismembravit; ac eorumdem fratrum et monialium Discalceatorum domus, monasteria et loca in unam provinciam de per se Discalceatorum nuncupandam, per unum priorem provincialem in Capitulo eorum provinciali, ex eisdem Discalceatis eligendum, regendam et gubernandam, in perpetuum erexit et instituit; ac dictam provinciam fratrum et monialium Discalceatorum, sub obedientia et superioritate prioris generalis totius Ordinis, sicuti aliae provinciae eiusdem Ordinis suberant, perpetuo subesse voluit, qui prior generalis per se ipsum solum vel per alium virum idoneum ex ipsis Discalceatis, et iuxta eorum primitivam Regulam, eos visitare, corrigere et punire posset.

§ 2. Et deinde recolendae memoriae Sixtus Papa V, praedecessor noster, audiens numerum fratrum et monialium Discalceatorum huiusmodi non medio-

criter auctum fuisse, et in dies maiora suscipere incrementa, et non solum per universam fere Hispaniam, sed etiam in Indiis complura monasteria et domos aliaque regularia loca Discalceatorum instituta et erecta fuisse, et per unum priorem provincialem non ita commode regi et gubernari posse, ordinavit ut ex omnibus conventibus provinciae prius erectae, ut praefertur, fierent plures provinciae; universas vero provincias dicti Ordinis Discalceatorum in unam Congregationem omnium huiusmodi provinciarum Discalceatorum nuncupandam, perpetuo erexit et instituit; statuitque et ordinavit ut singulis huiusmodi provinciis singuli priores provinciales praeesent; et vicarius generalis in Capitulo eiusdem Congregationis electus, ipsis prioribus provincialibus et toti Congregationi praeeset et in illos eandem auctoritatem haberet, quam habebat prior generalis totius Ordinis praedicti, et alias, prout in diversis dictorum praedecessorum desuper confectis litteris plenius continetur, ad quas relatio in necessariis habeatur.

§ 3. Cum autem, sicuti nuper accepimus, in Capitulo generalis Ordinis praedicti in civitate Cremonensi hoc praesenti anno celebrato, in quo fratres eiusdem Ordinis tam Discalceati quam Mitigati nuncupati intervenerunt, propter bonum pacis, tranquillitatis et augmenti tam totius Ordinis quam Congregationis Discalceatorum huiusmodi, ac ob alias iustas et rationabiles causas, unanimi consensu determinatum fuerit ut separatio Congregationis dictorum Discalceatorum omnino ab Ordine fratrum Mitigatorum, et renunciatio iurisdictioni praelatorum utriusque partis fieret, ita ut dicta Congregatio Discalceatorum nec votum nec vocem activam et passivam in Capitulo generali totius Ordinis Carmelitani amplius haberet, nec quomodolibet in suis

ralem regi decrevit.

Sed Discalceati et Mitigati nonnulli postea se distinxerunt.

Discalceatos Hispaniae a fratribus profitentibus regulam mitigatam Gregorius XIII seiunxit.

Sixtus V auctem Discalceatos per plures priores et unum vicarium gene-

Capitulis se intromitteret, nec prior generalis dicti Ordinis Mitigatorum ullam haberet auctoritatem, iurisdictionem et superioritatem in Congregationem Discalceatorum praedictam ac in eius personas quascumque, sive superiores sive inferiores; et dilectus filius frater Ioannes Stephanus Chizzola, prior generalis Ordinis Carmelitarum, et reliqui capitulares in suo Capitulo generali renunciaverint, per suffragia secreta, nomine totius Capituli, per se et universum Ordinem, totam illam iurisdictionem, facultatem et auctoritatem, quae sibi et Capitulo generali per praedictas et alias litteras apostolicas concessa fuerat, ita tamen ut dicta Congregatio Discalceatorum vel eius superiores omnino in perpetuum non praesumerent accipere loca vel conventus huius Religionis Mitigatorum, etiam sponte a civitatibus vel principibus, vel quibuscumque aliis eis exhibenda vel offerenda; quod si contrarium aliquando ipsos fecisse compertum foret, nulla esset et irrita ista concessio, et nullum ius omnino acquisitum eis intellexeretur.

Separationem modo Pontifex approbat.

§ 4. Nos aequum et rationi congruum ducentes ut qui arctioris Regulae observantiam sectantur, superioribus eorum qui in latiori degunt, non subiaceant, sed superiores habeant eiusdem professionis, et ab illis iuxta eorum instituta regularia prospere et feliciter gubernentur; ac dictarum litterarum et decreti dicti Capituli generalis et omnium in eo contentorum tenores, ac si de verbo ad verbum, nihil penitus omisso, insererentur, praesentibus pro expressis habentes; necnon de praemissis a dilecto filio nostro Dominico tituli S. Chrysogoni presbytero cardinali Pinello nuncupato, dicti Ordinis necnon praefatae Congregationis Discalceatorum protectore, plene informati, motu proprio, non ad dicto-

rum fratrum aut aliorum pro eis nobis desuper oblatae petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, praedictae separationis decretum in Capitulo generali huiusmodi factum et ordinatum, ac omnia et singula in eo contenta, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, ac idem de novo decernimus et determinamus.

§ 5. Necnon praedictum vicarium generalem ac omnes et singulas personas praefatae Congregationis Discalceatorum, illiusque conventus, domos, collegia et provincias tam virorum quam mulierum, ab omni superioritate, iurisdictione, gubernio, regimine et administratione, subiectione, obedientia, visitatione, correctione et emendatione tam generalis Ordinis Carmelitarum quam aliorum praelatorum et superiorum quacumque auctoritate fungentium et functorum, et quantumvis amplissimis privilegiis et facultatibus utensium et usurorum, perpetuo eximimus et liberamus, ita ut dictus prior generalis aut alii superiores dicti universi Ordinis Carmelitarum, nunc et pro tempore existentes, nullam omnino iurisdictionem, facultatem et auctoritatem in dictam Congregationem Discalceatorum, illiusque vicarium generalem, ac conventus, domos, collegia et provincias tam virorum quam mulierum, habere, exercere aut praetendere aliquo tempore possint, minusque in rebus et negotiis eiusdem Congregationis aliquo pacto se ingerere aut immiscere valeant.

§ 6. Ipsamque Congregationem Discalceatorum eiusque vicarium generalem, necnon conventus, domos, collegia et provincias, sub immediata nostra et Sedis apostolicae protectione, subiectione, gubernatione et obedientia recipimus et subiicimus.

Discalceatos a superioribus Mitigatorum eximit.

Sub protectione Sedis Apostolicae recipit.

Eorum superiorem praepositum generalem vocari decrevit.

§ 7. Sed quia, sicut accepimus, antea subordinationem habebat praedictus Congregationis Discalceatorum vicarius totius Ordinis Carmelitarum priori generali, ac propterea vicarii nomen obtinebat, et cessante illa subordinatione, illius cuius vices gerebat, sit necesse nomen quoque mutare: ideo harum serie statuimus et ordinamus eundem ipsum, qui antea vicarii nomine vocabatur, de caetero praepositum generalem nominandum Ordinis Discalceatorum sive primitivorum, videlicet primitivam Regulam Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo observantium.

Qui sex consiliarios habeat, totumque Ordinem Discalceatorum regat.

§ 8. Qui eandem facultatem habeat quam vicario generali praedicto dictus Sixtus praedecessor noster concesserat, cum sex consiliariis sive assistentibus votum decisivum habentibus, ab eodem Sixto praedecessore et a pia memoriae Gregorio Papa XIV, etiam praedecessore nostro, assignatis, quos consiliarios sive assistentes huic de novo instituto praedicto praeposito generali adiungimus et assignamus cum voto decisivo, ut alias iuxta formam praescriptam in dictis litteris praedecessorum nostrorum habetur. Quibus associatus poterit totum praedictum Ordinem Discalceatorum regere et gubernare, iuxta praescriptum constitutionum supradicti Ordinis, quae dudum sunt a nobis confirmatae, vel earum quae ab eisdem fratribus Discalceatis in posterum fient et condentur.

Definitores Capituli sint etiam ex eis eligendi.

§ 9. Quia vero consilarii sive assistentes praedicti debent esse quoque Capituli generalis praedicti definitores in eorum Capitulo generali eligendi, ordinamus ut ex unaquaque provincia unus eligatur defensor, non excedendo senarium numerum, qui sit ex conventualibus illius provinciae, vel qui habeat officium pro ea aut pro universo Ordine; qui, durante Capitulo, defensoris, extra vero, consilarii sive assistentis nomine

vocabuntur. Pro provincia autem S. Alberti, quae in Indiis Hispaniarum existit, vel pro alia aut aliis, si quae, iuvante Deo, addentur, possint propter longinquitatem locorum ex aliis provinciis deputari, nisi aliqui ex dictis provinciis Indiarum idonei propinquiores extiterint, ut in definitores praedictarum provinciarum eligi possint; si vero sub protectione unius defensoris consilarii contingeret plures esse provincias, alternim eligatur ex eis praedictus defensor, qui in omnes in eodem conventu et domo, ut in constitutionibus statutum est, simul cum praeposito generali degentes, expeditioni negotiorum Ordinisque regimini intendant. Quae consessio praepositi generalis et assistentium nomine congregationis sive consultae insignietur.

§ 10. Si autem contingat praepositum generalem absentari a consulta sive congregatione praedicta vel mori, vel ante suum discessum aut eius obitum, adhuc eo vivente, si graviter infirmabitur, nec in praesentia ipsius electio vicarii generalis per praepositum generalem et assistentes, qui eisdem vel consilariis sive assistentibus dictae congregationis praesideat, et cum reliquis assistentibus, ut praefertur, expeditioni negotiorum intendat. Quod similiter fiet si hunc contingat infirmari aut mori, quod servabitur in similibus eventibus, quia vicarius huiusmodi alias non poterit absentari in absentia praepositi generalis, et vocabitur noviter electus etiam vicarius generalis, cuius officium et nomen solum durabit dum absens erit praepositus generalis, vel si mortuus fuerit, usque ad Capitulum generale, intra sex menses inclusive congregandum, in quo praesidebit usque ad novi praepositi generalis electionem; quo absente, prorogabitur Capitulum praedictum usque ad adventum praepositi generalis; interim tamen

Praeposito generali infirmo aut absente vel discedente, eligatur vicarius de consiliariis.

ordinaria terminabuntur a definitorio, electo prius vicario generali, ut praefertur.

Praepositi officium ad sex annos duret.
 § 11. Praedictus autem praepositus generalis statim electus, sit ipso facto confirmatus, teneatur tamen certiore facere cardinalem dicti Ordinis Discalceatorum protectorem de huiusmodi electione. Qui per sexennium et non ultra durabit, nec poterit reelegi, nisi alio sexennio transacto; caeteri vero praelati et superiores, sicuti per Sixtum V et Gregorium XIV, praedecessores praedictos, et Ordinis constitutiones est dispositum, a quibus tempora celebrandi Capitula generalia et provincialia et ea quae ibi debent fieri, sunt definita, quae omnia observanda praecipimus.

Et nunc eius locum tenet vicarius usque ad Capitulum.
 § 12. Quia vero Capitulum generale proxime futurum indictum est pro festo Pentecostes anni sequentis, videlicet millesimi quingentesimi nonagesimi quarti, et antea non possent, sine magno conventuum dispendio et fratrum incommodo, capitulares accedere ad illud; idcirco ex nunc eum qui iam est vicarius generalis, constituimus et nominamus praepositum generalem cum plenitudine auctoritatis et potestatis generalis, sicuti supra dispositum est, ut videlicet simul cum assistentibus regimini Ordinis intendat, sicuti si esset per suffragia secreta electus. Accedente autem tempore Capituli, ipse praesideat Capitulo usque ad electionem novi praepositi generalis, servatis in reliquis Ordinis constitutionibus et sanctionibus apostolicis.

Qui opportunas ordinationes una cum definitoriis faciat, etc.
 § 13. Necnon praeposito generali et assistentibus seu definitoriis praedictis, in Capitulo quaecumque statuta et ordinationes bonum regimen dicti Ordinis Discalceatorum ad Dei servitium concernentia, dummodo sacris canonibus et decretis Concilii Tridentini ac constitutionibus apostolicis et eorum primitivae

Regulae et instituto non adversentur, concedendi, mutandi, alterandi et in totum, si videbitur, abrogandi et de novo edendi, sicuti per Gregorium XIII ac Sixtum V et Gregorium XIV, praedecessores praefatos, ac per nos et constitutiones dicti Ordinis est dispositum, licentiam et facultatem concedimus. Poterit quoque praedictus praepositus generalis plures provincias instituere, domos et conventus fratrum ubique terrarum denuo erigere.

Ordinis privilegia, primitivae Regulae non contraria confirmat.
 § 14. Necnon praedicto praeposito generali ac Ordini Discalceatorum huiusmodi respective, quaecumque privilegia, indulta et facultates provinciae ac priorum provinciali a Gregorio XIII, antea Discalceatorum, et vicario generali, et congregationi etiam Discalceatorum postmodum a Sixto V erectae, et a Gregorio XIV praedecessoribus praedictis, et a nobis vel aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris concessa fuerunt, competere statuimus et declaramus. Omnia praeterea et singula privilegia, facultates, gratias, praerogativas, indulta, favores, concessionem, tam priori generali totius Ordinis Carmelitarum, quam praedicto Ordini singularibusque illius personis, tam a Romanis Pontificibus, quam dictae Sedis de latere legatis, necnon quibuscumque regibus, imperatoribus et principibus saecularibus concessa vel concedenda in futurum, aequae ac aliis dicti Ordinis Carmelitarum fratribus et religiosis, sine aliqua prorsus differentia, concessa sunt, praedicto Ordini Discalceatorum praeposito generali suisque fratribus, dummodo primitivae Regulae et Ordinis constitutionibus, regularique observantiae non repugnent, eisdem auctoritate et tenore concedimus et indulgemus, illisque, si opus sit, ea omnia communicamus et extendimus.

§ 15. Decernentes praesentes litteras

Clausulas apponit praeservativas.
 nullo umquam tempore sub ullis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, alterationibus, limitationibus, abrogationibus aut aliis contrariis dispositionibus, a nobis et quibuscumque aliis Romanis Pontificibus vel dicta Sede nunc et pro tempore emanatis, comprehendendi, sed semper ab illis exemptas, et quoties illae emanabunt, toties in pristinum et eum, in quo ante praemissa erant, statum restitutas, et de novo etiam sub posteriori data, per pro tempore existentem praepositum generalem Congregationis huiusmodi eligenda, concessas esse et fore. Sicut per quoscumque iudices et commissarios, quacumque auctoritate fungentes, etiam Sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, dictaeque Sedis etiam de latere legatos et nuncios, ac causarum Palatii Apostolici auditores, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique, et in quavis instantia interpretari, iudicari ac definiiri debere; irritum quoque et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Executores deputati.
 § 16. Quocirca venerabilibus fratribus universis patriarchis, archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis eorum vicariis in spiritualibus generalibus, et causarum Curiae Camerae Apostolicae generali auditori, necnon abbatibus, prioribus, praepositis, decanis, archidiaconis ac canonicis, Capitulis et aliis ad quos spectat et pertinet, vel quomodolibet spectabit et pertinebit, per praesentes motu simili mandamus quatenus ipsi, vel duo aut tres eorum, per se vel alium seu alios faciant, auctoritate nostra, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ab omnibus ad quos spectat et pertinere putatur, inviolabiliter observari, dictosque fratres Discalceatos illis

omnibus et singulis pacifice frui et gaudere, non permittentes eos desuper a quoquam quomodolibet molestari. Contradictores quoslibet et rebelles et praemissis non parentes, per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas aliaque iuris et facti remedia, appellatione postposita compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii saecularis.

Obstantia omnia tolli.
 § 17. Non obstantibus praemissis et pia memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, de una, et concilii generalis de duabus diactis, dummodo quis vigore praesentium ad iudicium ultra tres diactas non trabatur, ac de non recipiendis novis domibus, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium quomodolibet concessis approbatis et innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus; necnon omnibus illis, quae dicti praedecessores in suis litteris praedictis voluerunt non obstare, contrariis quibuscumque. Aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Transumptis credi debet.
 § 18. Volumus autem, quod praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, sigillo dicti Ordinis Discalceatorum seu alicuius personae dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides, in iudicio et extra, adhibeatur, quae ipsis originali-

bus litteris adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris die xx decembris mxciii, pontificatus nostri anno ii.

Dat. die 20 decembr. 1593, pontif. an. ii.

LXXXI.

Sex decimas super omnibus beneficiis ecclesiasticis, saecularibus et regularibus, in tota Italia, aliasque decimas super fructibus quarumcumque pensionum imponit pro bello contra Turcas, exceptis S. R. E. cardinalibus, et duodecim congregationibus Ordinum non mendicantium, quae concordiam cum Camera Apostolica inierunt super solutione subsidii ordinarii temporibus Pii PP. V.

Clemens episcopus, servus servorum Dei, ad futuram rei memoriam.

Conatus Turcarum bellicae apparatus contra Christianos reconset.

Quanto numerosi exercitus apparatu, quanto belli impetu et horribili furore, immanissimus ac perpetuus nominis christiani hostis Turcarum tyrannus funestam (quam Deus avertat) christianae republicae calamitatem et perniciem hoc potissimum tempore moliatur et minitetur: quam item gravia pericula immineant cervicibus populi christiani, nisi totis viribus quam celerrime, divina iuvante gratia, depellantur, horret animus, non modo verbis exprimere, sed vel ipsa tacita mentis cogitatione contemplari. Etenim ex diuturnis et intestinis christianae republicae malis, quibus illa nimis iam misere conflictatur, in spem maximam ere-

1 Ex Regest. in Secret. Brevium. Hanc constitutionem edidit quoque Margarinus. Bullar. Castinens., par. ii. pag. 513.

ctus, insita quoque audacia et superbia elatus, hanc rei ex sententia gerendae, tamquam oblatam occasionem, quam pridem (quod dolenter referimus) arripuit, nunc maxime urgendam putat. Videt enim magna cum voluptate firmissima quondam Ecclesiae Catholicae propugnacula, regna videlicet amplissima et florentissima haeresum incendiis, bellorum cruenta strage, discordiarum fluctibus et tempestatibus, non solum debilitata, sed eversa et prostrata miserandum in modum iacere. Quare ad illa ipsa regna, et caetera occupanda (tamquam divulsis unius robusti corporis membris) magnum et facilem aditum sibi patere existimat. Nam et eadem olim arte per similem temporis opportunitatem, Orientale occupavit Imperium, dum Graeci, eodem, quo nunc Occidens morbo, haeresibus, discordiis, ac civilibus bellis laborabant. Nec tamen benedictus Deus pater misericordiarum, et totius consolationis, in summo rerum discrimine ac perturbatione, servos suos sperantes in Eo deserit, sed illos misericorditer consolari non cessat. Siquidem dum ferus hostis orientalibus spoliis ditatus, victoriis ac triumphis ferocior factus, magnos sibi spiritus sumpserat, ingentibus minis barbara atque immani ferocia vagabatur elatus, neque tantum extremos limites remotaque ac longinqua, ut olim solebat, christiani imperii claustra tentabat; sed intra nostros fines longius progressus irruerat, iamque interiora Germaniae viscera penetrare conabatur; repente Dominus Deus exercituum optatam magis, quam speratam (si humanas tantum vires spectaremus) victorian charissimi in Christo filii nostri Rodulphi Romanorum regis illustris, in imperatorem electi copiis, licet militum numero, opibus et bellico apparatu longe inferioribus, divinitus concessit, tribus felicissimis praeliis, Turcarum exercitu ad

Fraegion tamena certitudinem emendatum teiphi Rodolpho imperatoris victoria.

Sed inde au... Turca factus. Germaniae Dab... extrema qu...

internecionem caeso, fugato, deleto; plurimis Pannoniae castellis, oppidis, arcibus expugnatis, imperii finibus propagatis. Quo quidem facto, quamvis non obscura Divini numinis causam protegentis ope, urgens tunc ac iam iam imminens periculum videatur ad tempus propulsatum, bello tamen, quod cunctorum christifidelium cervicibus impendet, periculosissimo, initium potius, quam finis fuit impositus. Cum enim ad inveteratam illam, pene a natura insitam, christiani sanguinis sitim, ac rabiem inexplebilem, qua teterrimus hostis perpetuo flagrat, accesserit novo furore ardens, ob recentes clades, ultionis ac vindictae cupiditas, opumque et copiarum potentia, ac magnitudo fere immensa, his mediocribus damnis illatis, quasi quibusdam irritamentis, lacessita sit potius, quam labe factata: non immerito timendum est, ne (quod certis affertur nunciis longe maiori conatu, ac totis viribus non modo ipsam Romani Imperii sedem, atque arcem adoriatur, sed mox Italiae quoque, sibi potissimum invisae, a cuius faucibus non longe abest, vastitatem, incendia, excidia, extrema omnia inferre conetur.

Quae... nos... Rodolpho... neta... non... extremam... nemal... sp...

§ 1. Quapropter nos in tanta rerum trepidatione, pro ea, quam de ipsius Rodulphi regis in imperatorem electi, ac totius gregis Domini nobis divinitus crediti, tam graviter periclitantis salute, praecipuam generimus sollicitudinem, non solum catholicos principes admonere, nostrisque paternis cohortationibus excitare non cessamus, ut ad opem eidem electo imperatori, in tanto omnium periculo, ferendam, et ad hostis potentissimi, non appropinquantem modo, sed fere praesentem atque urgentem irruptionem propulsandam occurrant, sed et nos quoque, quantum possumus, pro nostra rerum temporalium tenuitate in multis Apostolicae Sedis angustiis, co-

namur re ipsa, communem causam adiuvare.

§ 2. Verum, dum nuper, et praecessores nostri, et nosmetipsi, his difficillimis temporibus compluribus principibus christianis pro sua et catholicae fidei defensione opem nostram poscentibus, saepius auxilia suppeditare, simulque ditionem temporalem S. R. E. multis incommodis vexatam sublevare (ut par erat) coacti fuimus, adeo ingentes sumptus alii super aliis increverunt, et in dies maiores excrescunt, ut Camerae Apostolicae redditus ordinarii, ad sustinenda tam gravia expensarum onera, et praeterea, novam hanc molem longe graviolem, comparandi contra tam formidabilem hostem ea praesidia, quae, et in Germaniam citius transferantur, et usui facilius esse possint, nequaquam sufficiant.

Quare licet ab initio stavissemus omnia prius experiri, quam ullis clerum novis exactionibus gravare, tamen his oneribus pressi, et demum repentino hoc malo circumventi, cogimur vel invitati a nostro proposito paulisper deflectere, et ad Ecclesiae peculium, Christique Domini patrimonium, cuius causa nunc maxime agitur, nos convertere, sperantes acquisitum quemque argentis huius extremae necessitatis aestimatorem, quas pecunias ad arcendum a sacris templis, ab augustali sede, ab ipsa Italia nefarium christianae religionis hostem impia arma inferentem, necessario erogandas videt, eas in tam sanctum, pium, ac vere necessarium usum pro christiana pietate, satis libenter contributurum: cum praesertim rationi maxime consentaneum sit, ut filii omnium primi matri egenti subveniant, ac membra capiti obsequantur, et illorum maxime qui in sortem Domini vocati sunt, intersit Religionem universam contra Infideles sartam tectam perpetuo conservare.

Sed cum Camera Apostolica alia etiam impensis exhausta impar ad hoc sit.

Clerum Status Ecclesiastici in partem tantae rei vocare ac coactum fatetur.

Sex decimas super omnia beneficia saecularia et regularia imponit.

§ 3. Habita igitur super his omnibus cum vener. fratribus nostris S. R. E. cardinalibus deliberatione matura, de eorum consilio et assensu indicimus et imponimus sex integras decimas omnium, et quorumcumque fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum, distributionum quotidianarum, et emolumentorum ordinariorum et extraordinariorum omnium et quarumcumque ecclesiarum, patriarchalium, metropolitanarum, cathedralium, collegiarum et parochialium, necnon monasteriorum et conventuum, ac mensarum patriarchalium, archiepiscopalium, episcopalium, abbatialium, capitularium, et conventualium, prioratum quoque, praepositarum, praepositoriarum, canonicatum, praebendarum, dignitatum, personatum, administrationum, et officiorum, caeterorumque beneficiorum ecclesiasticorum, cum cura et sine cura saecularium, ac S. Benedicti, S. Augustini, Cluniacensis, Cisterciensis, Praemonstratensis, S. Basilii, Silvestrinorum, et qui proprietates redditusque certos ex privilegio, vel alias possident, Mendicantium, ac quorumcumque aliorum Ordinum utriusque sexus, necnon Congregationum Regularium, exceptis praedictis S. R. E. cardinalibus, ob assiduos magnosque labores, quos ipsi ecclesiae universali impendunt, et gravissima quae tuendae dignitatis causa suslinent onera, ac exceptis etiam duodecim illis Congregationibus, quae cum Camera Apostolica, tempore felicitis recordationis Pii Papae V praedecessoris nostri, de subsidio ordinario concordarunt; et praeterea hospitalium etiam pauperum hospitalitatem non exercentium, seu bona et redditus ultra infirmorum necessitates, et alia pro quibus instituta pia officia exercenda possidentium; necnon Beatae Mariae Theutoniarum, Sancti Lazari de Alto Passu, Templi

Exceptis Cardinalibus atque duodecim Regularibus Congregationibus, quae tempore Pii PP. V pro subsidio ordinario cum Camera Apostolica concordarunt.

Dominici, et aliarum militiarum (hospitalis Sancti Ioannis Hierosolymitani, quae pro sui tutela contra dictos Turcas et alios Infideles alienis auxiliis quotidie indiget dumtaxat excepta) in Italia universa consistentium, secundum verum annum valorem fructuum, reddituum, proventuum, et aliorum praedictorum, nisi aliter cum Sede et Camera Apostolica fuerit concordatum.

§ 4. Ac etiam indicimus et imponimus sex alias decimas omnium et quarumcumque pensionum annuarum super fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus, emolumentis et distributionibus supradictis in favorem quorumcumque (non tamen cardinalium, et duodecim Congregationum huiusmodi) assignatarum et assignandarum percipiendas, exigendas et levandas, ab omnibus et quibuscumque episcopis, archiepiscopis et primatibus, patriarchis et aliis Ecclesiarum praelatis, ac caeteris cuiuscumque dignitatis, gradus, status et conditionis personis praedicta quocumque iure et titulo obtinentibus et obtenturis, necnon oeconomis et administratoribus perpetuis et temporalibus usufructuariis, ac fructus, pensiones, res, et alia huiusmodi iura ex quacumque causa sibi apostolica auctoritate in toto vel in parte reservata habentibus et habituris, saecularibus et regularibus, Ordinum, Congregationum, militiarum et hospitalium (non tamen Sancti Ioannis), praedictorum, necnon ab ipsis ecclesiis, capellanis, conventibus, ordinibus, congregationibus, collegiis, hospitalibus, militiis, mensis, massis et locis, quocumque privilegio et exemptione reali, personali et mixta, antiqua et immemorabili, pacifica, et continua suffultis.

§ 5. Quos omnes ad hos obligatos pro una intra proximum diem festum Sancti Michaelis Archangeli, qui mense septem-

Aliae etiam sex decimas imponit super fructibus quarumcumque pensionum, et eadem exceptis.

Quos omnes ad hos obligatos pro una intra proximum diem festum Sancti Michaelis Archangeli, qui mense septem-

bri incidit, et pro alia partibus aequalibus, intra illum ipsum diem festum consequentis proximi anni, Camerae praedictae et illius depositario generali ad id constituendo, omnino volumus persolvisse.

§ 6. Eiusdem vero depositarii munus erit, sedulo curare, ut quidquid pecuniarum ex decimis colligetur, id diligenter ac fideliter asservetur de mandato nostro speciali, in praedicti belli contra Turcas gerendi usus dumtaxat, ac alias erogandum.

§ 7. Quicumque vero decimas huiusmodi nullo modo, vel non integre scienter, aut non secundum verum annum valorem fructuum, reddituum, proventuum, iurium, obventionum, distributionum et emolumentorum, vel concordiam cum Sede et Camera praedicta, ut praefertur in eundem, sive non in terminis constituendis exhibuerint, seu in illorum exhibitione malitiam commiserint, sive fraudem, ecclesiarum antistites suspendimus a divinis, Capitula vero, conventus et collegia quaecumque ecclesiastico interdicto supponimus, ac singulares personas antistite inferiores excommunicationis sententia innodamus.

§ 8. Caeterum ad praedictas decimas consequendas praecipimus etiam omnibus conductoribus, censuariis et locatoribus proprietatum, fructuum, rerum, et iurium praedictorum, etiam huiusmodi pensionibus oneratorum, et utrasque decimas nomine dominorum ac pensionariorum ad computum suae quisque locationis: omnibus vero possessoribus, usufructuariis, et aliis pensiones solvere debentibus, ut ipsi etiam decimas pensionum huiusmodi nomine pensionariorum, Camerae et procuratoribus praedictis, integre persolvant.

§ 9. Decernentes decimas fructuum, proventuum et aliorum iurium praedictorum, secundum verum valorem an-

nuum, vel saltem iuxta taxam, de qua cum Sanctae Romanae Ecclesiae camerario nostroque, et Camerae praedictae thesaurario generali, ut praefertur, concordaverint, alias vero pensionum decimas, ad rationem decem pro centenario praestari deberi, et secundum ea, praedictos omnes in solidum cogendos esse: ipsarumque decimarum procuratores, a quibus libuerit integre exigendi optionem facultatemque habere, neque alias immunitates et exemptiones etiam ex causa resignationis, cessionis, iuris, concordiae, conventionis, aut quacumque alia gravi et onerosa occasione quocumque modo concessas et iterum concedendas, integram solutionem huiusmodi minuere vel impedire, neque possessores usufructuarios, aut alios pensiones huiusmodi solvere debentes, etiamsi ipsi iuri et actioni petendae, vel detrahendae, vel retinendae portionis, et ratae partis pensionarios contingenti iurcurando renunciaverint, atque ex forma dictae Camerae amplissima caverint modo aliquo obligari, nec ad id pro dicto tempore constringi posse. Omnes vero confessiones et quietantias receptionis decimarum a procuratoribus et ministris Camerae praedictae tam conductoribus, censuariis, locatoribus, nomine suorum principalium, quam etiam ipsis, necnon possessoribus, usufructuariis et aliis pensiones solvere debentibus, nomine pensionariorum faciendas perinde valere, atque in iudicio et extra illud, ubique locorum fidem facere, ac si ipsismet principalibus et pensionariis praesentibus et solventibus factae et exhibitae fuissent. Conductores autem, qui pretium locationis dominis legitime anticipaverint, locationem suam huiusmodi, quam ad hoc prorogamus usque ad integram satisfactionem, ut prius, etiam adveniente successore, continuare debere.

Depositarium instituit ad eas custodiendas.

Non solventes et fraudes committentes poenis coercet hic indicatis.

Decimas pensionum a beneficiis possessoribus pensionariorum nomine solvendas esse declarat.

Modum eas exigendi praescribit.

De praedictis decimis

Clausulae pro praedictorum omnium firmitate.

§ 10. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac Sanctae Romanae Ecclesiae cardinales in quavis causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, ubique iudicari et definiri debere, necnon irritum et inane, quicquid secus per quoscumque, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Comperimus huiusmodi decimarum collectorem constituit, cum amplis facultatibus.

§ 11. Ut autem omnia supradicta, sicut causa urgens postulat, diligenter et fideliter executioni demandentur, dilectum filium nostrum Henricum Sanctae Pudentianae presbyterum cardinalem Caietanum nuncupatum S. R. E. cardinalem camerarium, cuius integritas et experientia iam pridem nobis perspecta est, generalem omnium decimarum praedictarum collectorem in universa Italia, cum omnibus et quibuscumque privilegiis, iurisdictionibus ac iuribus, quae omnes alii antehac huiusmodi collectores habuerunt, auctoritate praedicta, tenore praesentium constituimus et deputamus, eique plenam, liberam et absolutam potestatem, facultatem et auctoritatem tribuimus, omnes ipsas decimas, Camerae praedictae nomine, ubique procurandi, praedictos omnes tam coniunctim, quam divisim ad integram illarum solutionem (uti praedictum est) faciendam, etiam per edictum locis publicis affigendum, monendi et requirendi, non parentes, fraudulentos, et caeteros contumaces in censuras et poenas praedictas incidisse declarandi, proprietates, res, fructus, et alia bona ipsorum etiam manu regia apprehendendi, et usque ad condignam satisfactionem retinendi; contradictores et perturbatores, molestatores et rebelles quoscumque, eisque auxilium, consilium, vel favorem, publice vel occulte, quovis quaesito colore praestantes cuiuscumque

dignitatis, gradus et ordinis fuerint, praedictis aliisque censuris et poenis ecclesiasticis, necnon pecuniariis, caeterisque iuris et facti remediis compellendi, illasque etiam iteratis vicibus aggravandi, dignitatibus, beneficiis et officiis omnibus privandi et amovendi, et ad futura inhabiles faciendi, interdictum ecclesiasticum apponendi, auxiliumque brachii saecularis, quandocumque opus fuerit, invocandi. Ad sanitatem vero reversos, qui debite satisfecerint, ab omnibus censuris et poenis supradictis in forma Ecclesiae consueta absolventi, super irregularitate forsitan incursa dispensandi, et ad pristinum statum omnino restituendi. Praeterea collectores et subcollectores, fide et facultatibus idoneos, in omnibus civitatibus, terris et provinciis Italiae praedictae, quotquot viderit expedire, cum simili, aut limitata (non tamen absolventi) potestate constituendi, eumque, vel eos arbitrio suo revocandi, negligentes et morosos removendi, ac alium seu alios surrogandi quotiescumque ei videbitur, in delinquentes et suspectos per se vel alium, seu alios, etiam simpliciter et de plano, ac sine strepitu et figura iudicii, inquirendi, et meritis poenis puniendi, modos et formas in praedictis servandos praescribendi, dubia quaecumque in praemissis forte oritura declarandi, et prorsus omnia et quaecumque circa ea necessaria et opportuna faciendi, statuendi et exequendi, etiamsi talia forent, quae mandatum exigerent magis speciale, quam presentibus est expressum.

§ 12. Non obstantibus piae memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri de una, et in concilio generali edita de duabus diaetis, ac aliis apostolicis constitutionibus necnon ecclesiarum, monasteriorum, ordinum, congregationum, hospitalium, militiarum et locorum praedictorum, iuramento, confirmatione

et quocumque quibuscumque

apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, stabilimentis, usibus et naturis. Quodque praelatis et personis praedictis, eorumque ecclesiis et locis, vel quibusvis aliis communiter vel divisim a praedicta Sede sit indultum, quod interdicti, suspendi, vel excommunicari non possint, per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam, ac de verbo ad verbum de indulto, necnon personis, earumque nominibus et cognominibus, ecclesiis, monasteriis, ordinibus et locis huiusmodi, mentionem, et quibuslibet aliis privilegiis, exemptionibus, immunitatibus in genere et in specie quomodocumque concessis, confirmatis et innovatis, etiam solutionem decimarum, aliter quam secundum antiquam taxam, nisi in universali decimarum per orbem impositione, fieri prohibentibus, necnon promissionibus, donationibus, obligationibus, iuramentis, renunciationibus, vinculis et cautelis in assignatione praedictarum pensionum factis, quibus per impositionem decimarum huiusmodi neminem teneri, neque eas quoad praemissa contra quemquam locum habere declaramus, aliisque indultis et litteris apostolicis generalibus et specialibus cuiuscumque tenoris existant, per quae praesentibus non expressa, aut omnino non inserta effectus earum impediri valeat quorumque totis tenoribus habenda sit in nostris litteris mentio specialis. Quae omnia contra praemissa nolumus cuiquam in aliquo suffragari necnon aliis huiusmodi impositionibus et concessionibus ad tempus non elapsam per nos factis, caeterisque contrariis quibuscumque.

§ 13. Caeterum in percipiendis decimis praedictis, constitutionem recolendae memoriae Clementis Papae V, similiter praedecessoris nostri in Concilio Viennensi editam, quod decimae ad monetam

Sacras suppellectiles loco monetae percipi prohibet.

currentem communiter levari, nec cates, libri, caeteraque ecclesiarum ornamenta divino cultui dicata, ex causa pignoris capi, percipi vel distrahi, aut alias quomodolibet occupari debeant, ubique volumus observari.

§ 14. Quin etiam praecipimus, ne quisquam, etiam plura quancumque valoris beneficia ecclesiastica, seu plures pensiones, aut fructus, seu talia mixtum obtinens pro littera et sigillo, quietantiae universalis, si illam habere voluerit, ultra unum carlenum, conficientem quatenos triginta septem huius monetae solvere teneatur, nec ad aliud onus, etiam praetextu cambii, quisquam compellatur.

§ 15. Quia vero difficile nimis esset praesentes litteras quocumque illis opus erit perferri, volumus quoque, ut illarum exemplis etiam impressis, et notarii publici manu, ac Henrici cardinalis et camerarii praedicti, aut alterius collectoris, seu praelati ecclesiastici, eiusve curiae sigillo obsignatis, eadem prorsus fides in iudicio et extra illud ubique locorum adhibeatur, quae illis ipsis adhiberetur, si essent exhibitae vel ostensae.

§ 16. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum indictionum, impositionum, statuti, suspensionis, suppositionis, inodationis, decreti, prorogationis, constitutionis, deputationis, tributionis, voluntatis, et praeceptorum infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis, etc.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDXCIII, xvi kalendas martii, pontificatus nostri anno III.

Dat. die 14 februarii 1594, pont. an. III.

Pro quietantibus taxam praefinit.

Huius constitutionis exemplis creari iubet.

Clausulae penales